Akbaba

ÇİLE BÜLBÜLÜM ÇİLE!

Not: Bu karikatür yapılırken, Kasım Gülek kafesteydi. Basılırken kafesten uçtu. Biz de bir halk türküsü olan yukarıki mevzuu uçuruyor, yerine bir halk şarkısı kondu-

TÜRK TİCARET BANKASI

1955 İkramiye Plânı

12 APARTIMAN DAİRESİ

250.000 LİRA TUTARINDA PARA İKRAMİYELERİ

İKRAMİYELİ
GRUP MEVDUATI
Tasarruf mevzuunda bir yeniliktir.
Her 100 Kişilik Gruptan
1 Kişiye parasının
3 MİSLİ
24 Kişiye muhtelif para ikramiyeleri verilir.

GRUP MEVDUATI SAHİPLERİ AYRICA Apartıman daireleri keşidelerine de iştirak ederler.

Her 150 liraya bir kura numarası

İLANCILIK - NİR

ANKARA SİGORTA

ANKARA SİGORTA SİZİ BÜTÜN TEHLİKELERİN KARANLIĞINDAN KURTARIR!

Grafika

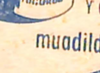
Hevesle çalışıyor!..

...çünkü, sabahleyin, işine gitmeden evvel kuvvetli kahvaltı ediyor: çayla beraber bol SANA sürülmüş birkaç dilim ekmek yiyor. Bütün gün, durmadan sarf ettiği enerjiyi telâfi etmesi için, sıhhî, kalorisi ve A, D vitamini bol bir gıda alması lâzımdır.
Lezzetli, sâf, hazmı kolay, enerji kaynağı SANA ile, daima, hevesle ve verimli bir tarzda çalışabilir.
Siz de, onun gibi, sabah, akşam kahvaltılarında bol SANA sürülmüş birkaç dilim ekmek yiyiniz.

250 gr. SANA kalori bakımından

700 gr EKMEK
veya

920 gr BEYAZ PEYNİR
veya

Günlük 20 YUMURTA
veya

1920 gr YOĞURD'a
muadildir.

S-18

Sana
Kahvaltılık margarin
250 gramı 95 krş.tur

UNİLEVER-İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

DENİZYOLLARI

Akbaba

TABUT!

SEÇİMLERE girmiyorlar. Haklarıdır, girmezler elbet. Isparta'da bileğinden tutup, kürsüden indirir misin? Üsküdar'da, Lozan günü gibi millî bir bayramı kutlatmaz mısın?..

Ama, Karadeniz kıyılarında ne arıyorsun? Ocaklarını seller basmış, gözü yaşlı Zonguldak'ta işin ne bay Gülek?..

Bu yıl kömürsüz kalacağımızın, ışıksız kalacağımızın müjdesini mi vermek?..

Demek sizin yüzünüzü güldürmek için mutlaka bu milletin darlığa, mutlaka bu memleketin zorluğa uğraması lâzım, öyle mi?..

Biz şekersiz kalacağız, sizin içiniz bal olacak!.. Biz kahvesiz kalacağız, sizin keyfiniz artacak!.. Biz ışıksız kalacağız, sizin güneşleriniz doğacak!.. Tarlaları çürüten yağmur, sizin ümitlerinizi yeşertecek!.. Ekinleri yakan kuraklık sizin hayallerinizi ballandıracak, öyle mi?

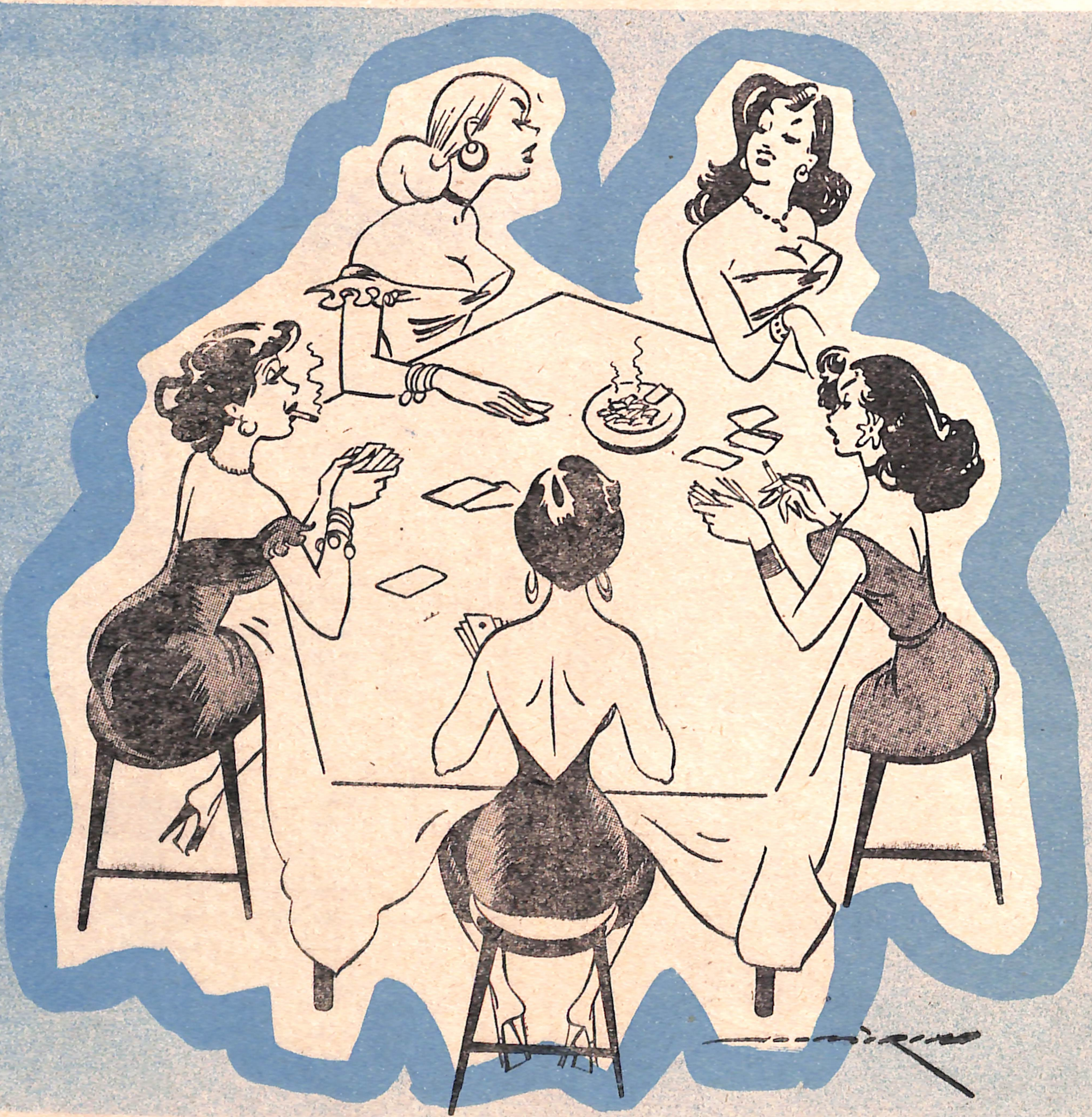
Şu haline bak, Kasım Gülek: Elinde âsa, sırtında abâ, ayağında çarık, belinde kaval, altında eşek, heybende tahta kaşık, politikanın Dümbüllü İsmail'i oldun!.. İnsan bu kıyafetle siyaset sahnesine değil, ancak tulûat sahnesine çıkar!

Eğer Sinop'ta tevkif edildiğin zaman, böyle operet köylüsü kılığında idiysen yazık: Seni Paşakapısındaki cezaevine değil, bir akıl muayenesinden geçirilmek üzere Tıbb-i adliye gönderseler, galiba daha doğru olurdu.

Ama, yine de talihsizmişsin Kasım Gülek: Seni kahraman yapmak için gösterilen bütün gayretler boşa gitti ve durmadan baskı altında olduğunu haykırdığınız Türk hâkimi, işte, bir oturumda seni serbest bıraktı:

Gazetelerde çıkan resimlerine baktığım zaman gözlerim yaşardı: Paşakapısından hürriyete, omuzların üstünde C. H. P. nin tabutu gibi çıkıyordun!

Yusuf Ziya ORTAÇ

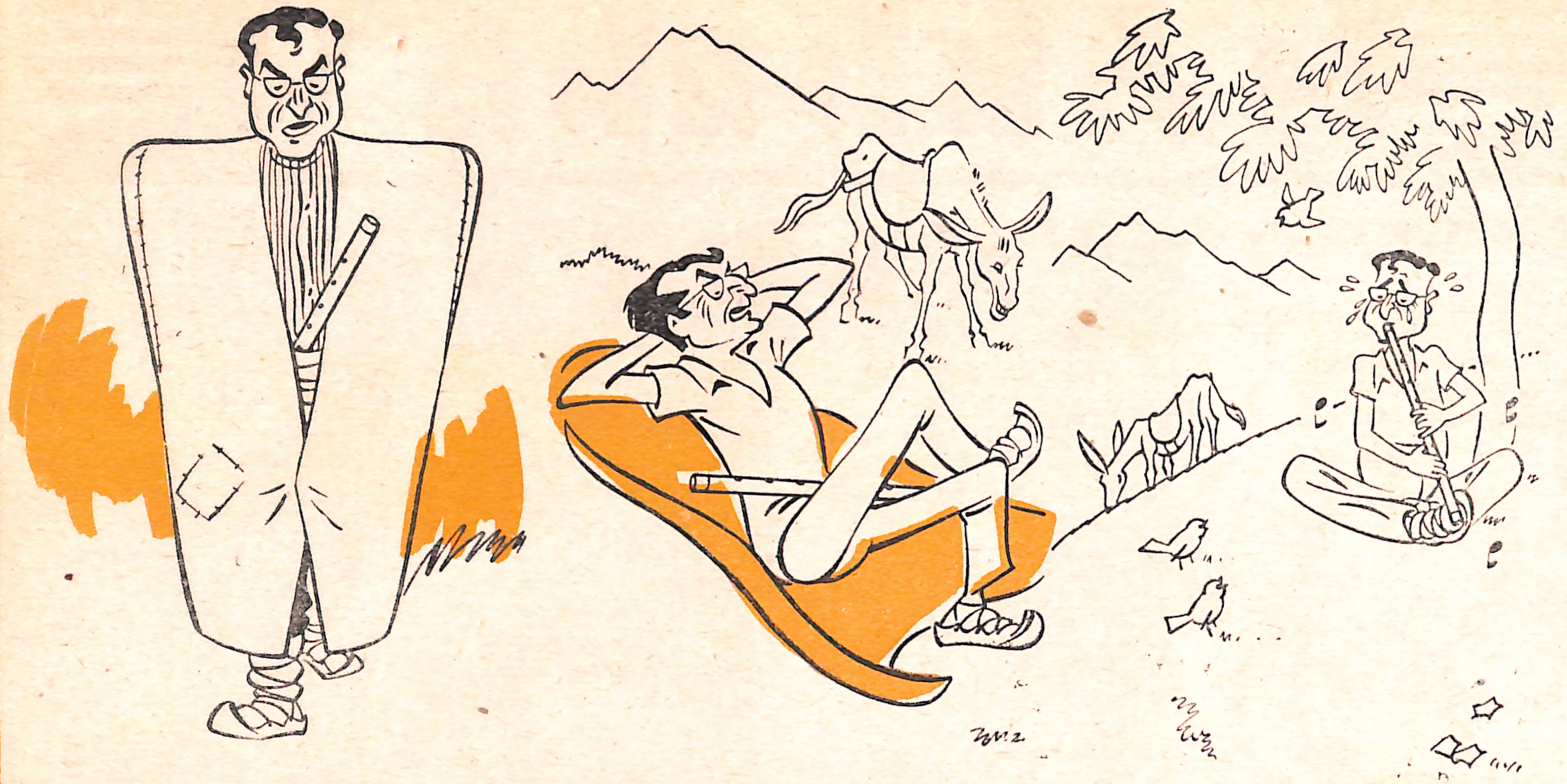

SOSYETEMİZ!...

— Bazı kızlar harb okuluna giriyorlarmış... Ne dersin?

— Pas!...

(Gazetelerden): KASIM GÜLEK'E ÇARIK, ABA, KAVAL,

Politikamızın çarıklı erkânıharbi!

— Bir abam var atarım,
Nerde olsa yatarım!..

— Dertli kaval, dertlerimi inle, dur!..

Pişmiş Tavuk — Talihim var... Kasım Gülek'in başına gelenler, benim başıma gelmedi!..

(Nehar Tüblek)

Mahcup Adam!

Politika onu elinden tutup da şatafatlı bir koltuğa oturttuğu gündenberi bakışları bile değişti. Eskiden hafif eğilmiş bir başla yere bakan gözler, insanlardan ziyade, taşın, toprağın, böceğin âşinasiydi. Şimdi, yine ufkî bakmıyor. Bu sefer de gözleri göklerde, bulutlarda, yıldızlarda. İnsanlardan ziyade ruhlarla, meleklerle, tanrılarla sohbet ediyor!

Onunla aylarca bir masa etrafında toplanmış politika arkadaşları:

— Bir defa olsun sesini duymadık, diyorlar.

Meşhur «Selâmet» biblosundaki gibi birinde elleriyle gözlerini, birinde kulaklarını, birinde ağzını tıkamamış ama, durum aynen o: Görmüyor, işitmiyor, konuşmuyor!

Yakın bir kaç dostuna sorarsanız, çok mahcuptur, çok... Bütün o insanlarla göz göze gelmekten, selâmlaşmaktan, el sıkmaktan, hatır sormaktan uzak duruşunun tek sebebi bu: Mahçupluk!

Dikkat ediyorum: Oturduğumuz yazlığın güzel denizinde, bazı sabah durgunluğunu, bazı akşam karanlığını altüst eden bir gürültü kopuyor. Bir gün, merak edip baktım: Yine başı gökte, yine gözleri havada, bembeyaz, tertemiz, pırıl pırıl büyük bir motörden iskeleye çıkmıyor mu?..

Bukadar güzel, bukadar rahat ve bukadar sık vapurlar işleyen bu yaz dnizinde resmî motörlerle tek başına gidip gelen bu muhterem zata hak verdim: İnsanlara karşı nasıl mahcup olmasın?..

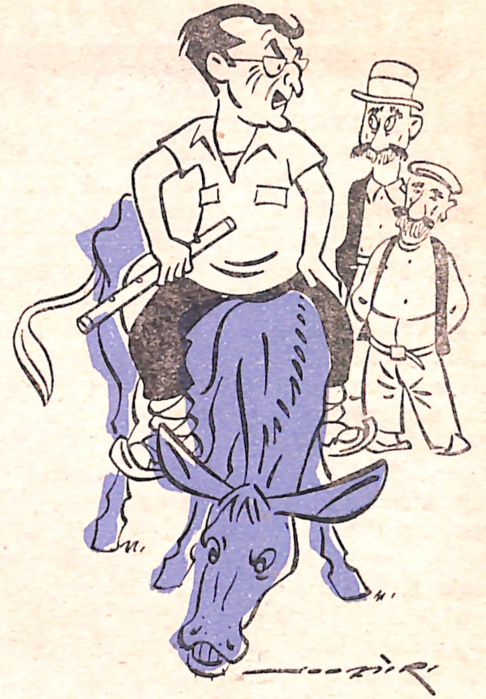
ÇİMDİK

— Pilâvdan dönenin kaşığı kırılsın!.

Geçti Bor'un pazarı,
Sür eşşeğini Niğde'ye!

— Zavallı, attan inip eşeğe bindi!..

YENİ BİR PARTİ

Y. M. P.

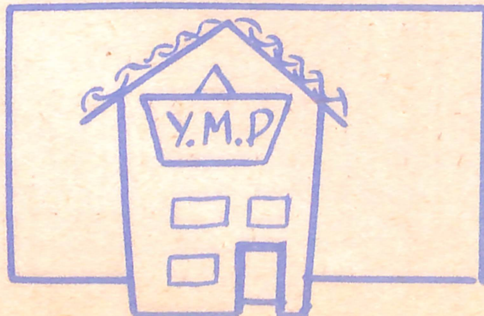
GÖRÜYORSUNUZ, ne C. H. P., ne de C. M. P., istenilen muhalefeti yapamıyor. Neden mi? Efendim, birinin başındakiler malûm: Hepsi Vekâlet koltuğunda oturmanın lezzetini tatmış iktidar düşkünleri... Öbürünün başındakiler de meçhul değil: Osman Bölükbaşı, Tahtakılıç, daha dün D. P. muhalefeti içinde sesi en çok sivrilenler değil miydi? Eğer onun saflarında kalsalardı, bugün ikisi de birer Vekâlet koltuğunda idiler. Cadillac'lar onların kapılarında bekliyecek, Sarıyar, Hirfanlı Barajlarına gazetecileri onlarla taşıyacak, Kasım Gülek'i köy köy onlar kovalıyacak, muhalefeti hiyanetle onlar suçlandıracaklardı.

Olmadı, talih ters döndü, evdeki hesap çarşıya uymadı, sahneye çıkalım derken, paradide seyirci kaldılar.

Şimdi iki taraf da «ah» dedikçe gözlerinden yaş, ağızlarından ateş fışkırıyor! Öyle ki, ya memleket efkârını seller götürüyor, ya alevler süpürüyor!

Biz, düşündük, taşındık, tam vatanın muhtaç olduğu muhalefet partisini kurmağa karar verdik. Şöyle ki:

1 — Partimizin adı: (Y.M.P.) dir. Yani (Yapıcı Muhalefet Partisi)...

2 — Programımız, ismimizden de anlaşılacağı gibi, yıkıcı değil, yapıcı muhalefet yapmaktır.

Bir kaç misal:

A — Tekel, pardon İnhisarlar maddelerine yapılan zam karşısında, partimiz, şu tenkitlerde bulunacaktır:

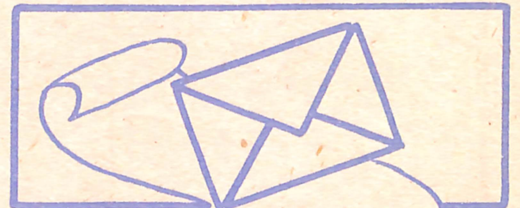

İçki ve sigara gibi, vatandaş sağlığını zehirleyen maddelere yapılan zamları asla yeter bulmuyoruz. Millet sıhhatını korumak için, partimiz, fiyatların hiç olmazsa 100 de 1000 arttırılmasına taraftardır.

B — Partimiz, hem vatandaşların işlerinden güçlerinden olmaması, hem devletin büyük masraflara katlanmaması, hem de raporları yazılan, plânları çizilen, temelleri kazılan nice nice Barajların, limanların, fabrikaların, bir iktidar değişikliğinde ihmale uğramaması için, seçimlerin dört yıldan dört yıla değil, kırk yıldan kırk yıla yapılmasına taraftardır.

C — Toplantı hürriyeti kayıtsız, şartsızdır: Vatandaşlar, evlerinde, karıları, çocukları, ana ve babalariyle istedikleri zaman bir odada, bir salonda, bir yemek masası başında birleşip konuşabilirler.

D — Partimiz, toplanma hürriyeti gibi yazı yazmak hürriyetine de tamamile taraftardır. Kadın, erkek, herkes, eşine, dostuna, zarflarına posta pulu yapıştırmak şartiyle istediği kadar mektup yazabilir.

E — Y. M. P. ye girecek vatandaşlar, iktidar hükûmetini methetmekte tamamile serbesttirler.

NOT:

Partimizin baş harfleri olan (Y. M. P.) ye bakılarak (Ye Mehmet Ye Partisi) sanılmaması, mizah muharrirlerinden ve karikatürcülerden rica olunur.

POLİTİKACI

Karşılama Töreni

PARİSTE'YKEN tanıştığım gayet güzel bir Fransız kızı vardı. Yeme de yanında yat dedikleri cinsten. Şeker mi şeker, şirin mi şirin... Üstelik öyle güzel ki, görseniz sinema yıldızı filân zannedersiniz...

Géraldine Dupuis, İstanbulu günlük gazetelerin acaip harem resimlerinden, yahut köhne Fransız romanlarından tamamen hayalî bir diyar olarak tanıdığından, davetimi kabul etmiş ve tatilini İstanbul'da geçirmeğe hazırlanmıştı. Ben, ondan önce döndüm ve gerekli hazırlıkları yaparak, hareketini bildirir telgrafı beklemeğe başladım. Bu gerekli hazırlıkların neler olduğunu rica ederim sormayın; çünkü söyliyemem, utanırım...

Önce bir kart geldi. Sevgilim, Seine nehrinin güzel bir manzarasını aksettiren bu kartın arkasında, şu sözlerin Fransızcasını o güzel ve canlı el yazısıyle anlatıyordu:

«14 Ağustos Pazartesi akşamı Airfrance uçağiyle Yeşilköye geliyorum; gece saat onda beni bekle...»

Tabii bu haberi alınca, uçtum. Hemen turistik bir program müsveddesi hazırladım. Tuhaf bir kader: kendim nasıl bir donjuan müsveddesiysem, elimden çıkan her şey de müsvedde olmaktan ileri gidemiyor... Géraldine'e neler göstermiyecektim, neler.

Ne İstanbul'un tozlu yokuşları vardı programımda, ne de çamurlu pazar yerleri. Gelsin Çamlıca, gelsin Boğaziçi, gelsin Adalar... Öyle ki, kız Paris'e, o berbat iklimin ortasına, o ağır havaya döndüğü zaman, buradan bir parça mavilik, bir parça zevk, biraz rahatlık götürecekti...

Birdenbire karttaki tenakuz dikkatimi çekti, durup dururken. Hatırlıyacaksınız. Bu senenin 14 Ağustosu Pazartesi'ye değil, pazara rastlar. Belki kız rakamı yanlış yazmıştır, değil mi ya? Günün tarihine dikkat etmemiş, yanlış görmüş olabilir. Ama gün ismi esastır. Hem hafta başı. Binaenaleyh bir seyahate çıkarken en münasip hareket noktası.

Siz hiç, birini beklediniz mi uzun boylu? bilmiyorum. Ama ben beklemekten hiç hoşlanmam. Çünkü dehşetli heyecanlanırım beklerken. O akşam da öyle oldu. Yeşilköy hava alanında bekledim. Maşallah, bizim hava alanına da amma uçak geliyormuş ha! Ben tabii bir saat önce gittim heyecandan. İki uçak geldi ama, biri Suriye'den, öbürü başka bir yerden. Herhalde Airfrance uçağı değildi. Her kapı açılıp da şöyle boylu boslu ,kısa saçlı güzel bir kız inerken «acaba?» diye yerimden bir hopluyordum. Aksi gibi ne kadar da kalabalıktı hava alanının bekleme salonu, yani gazinosu!... Bir alay insan, ellerinde fotoğraflarla gazeteciler... Acaba başkan mı geliyor? Sorsam... öyle de mahçubumdur ki... Ama dayanamadım:

— Paşa, dedim bir eli fotoğraflıya, ne var bugün? bir gelen mi var?

— Elbette ağabey, uyuyor musun? dedi delikanlı. Meşhur Fransız şarkıcısı Jacqueline François geliyor yahu... Ama epey geç kaldı. Şimdiye gelmesi lâzımdı..

Ya... demek öyleydi! Belki de bizim kızla ayni uçakta geleceklerdi. Sevgili Géraldine'ciğimin hayali gözlerimin önünde, beklemekte devam ettim .

Nihayet tam saat onda uçak göründü, şöyle bir süzüldü ve indi. Merdiveni dayadılar. Hepimiz koşuştuk. Kapıdan ilk önce benimki indi: gayet güzel bir seyahat elbisesi giymişti:

— Géraldine! diye seslendim. Bana şöyle bir baktı. Lâkin kalabalıktan aman yok ki hiç? Hemen buketlerle kızın etrafını aldılar. Flaşler yanıp söndü, resimler çekildi. Géraldine tatlı tebessümiyle hepsini selâmladı. Ondan sonra kendine uzatılan elleri sıkmağa başladı.

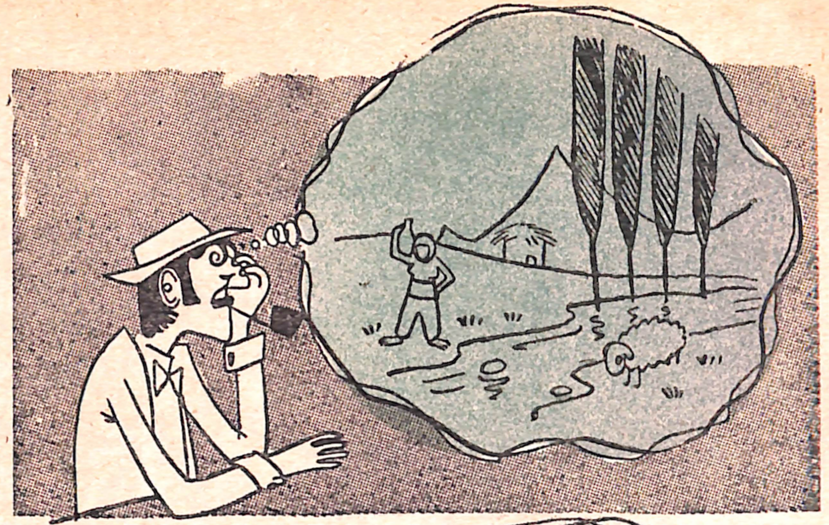
— Yahu Géraldine? Buradayım, burada...

Hiç birader, kız bana mı bile demeden yürüdü gitti. Deminki fotoğrafçı tesadüfen yanımdaydı:

— Gördün mü ağabey? dedi. Ne karı yahu... Altın gibi sesi vardır hani...

Acaba, diyorum hâlâ kendi kendime, Jacqueline François mı bana Paris'te bir oyun oynadı, yoksa bizimkiler mi Géraldine'i o zannettiler?

— Hikâyeci —

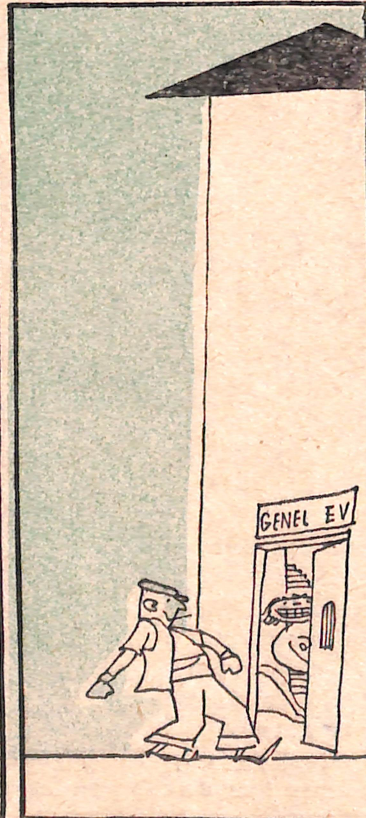

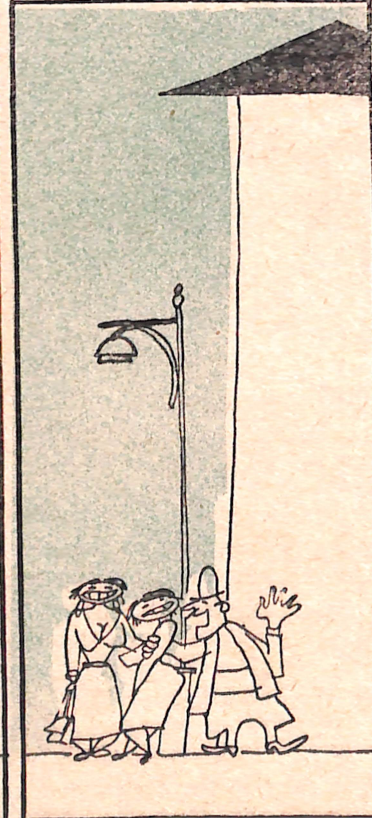
KOMŞUNUN TAVUĞU!.. (Yalçın Çetin)

Tahdide tâbi mallar!..

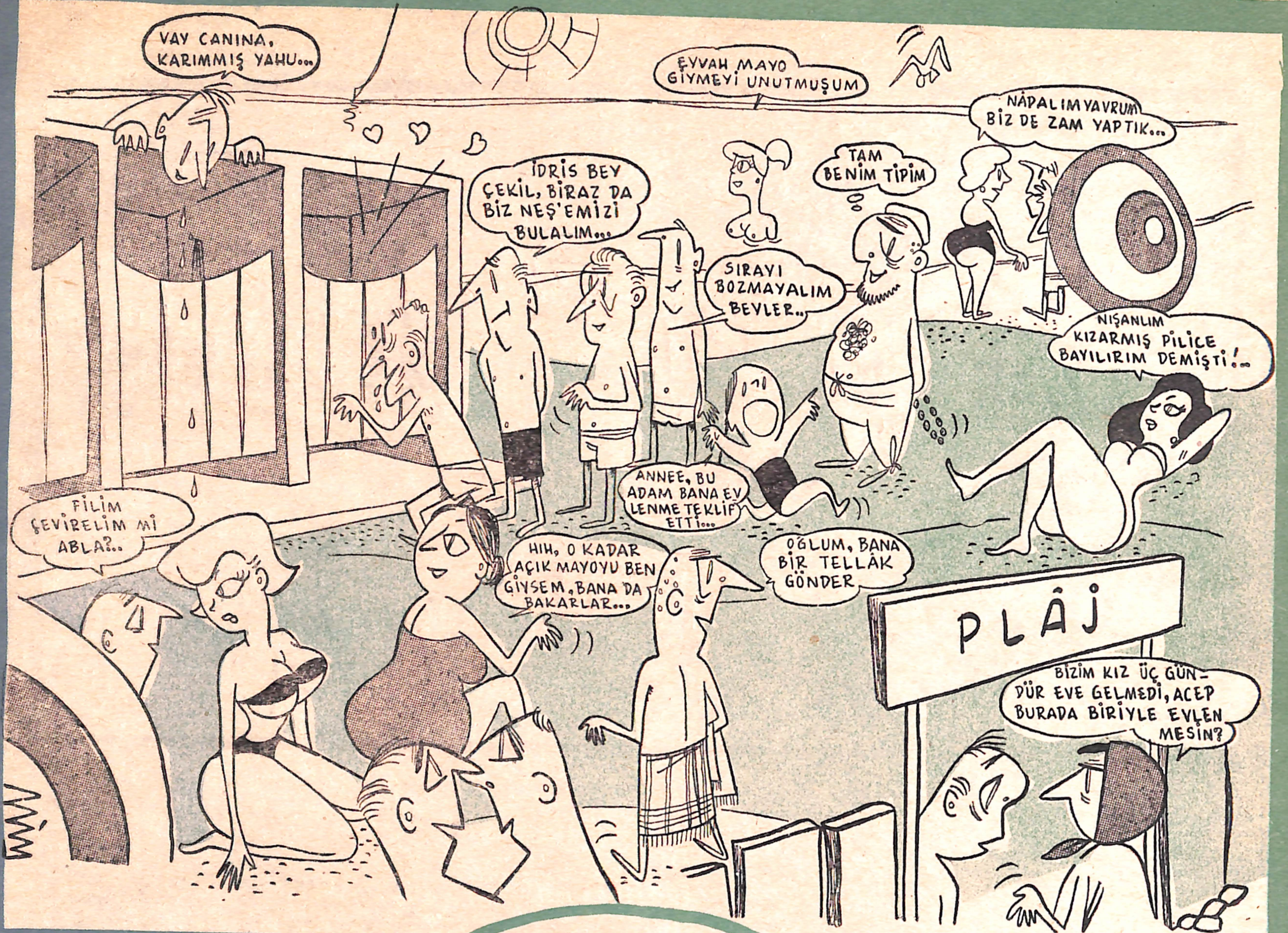

Tevzie tâbi mallar!..

Serbest mallar!..

(Nehar Tüblek)

HAYDİ PLAJA!..

HAKSIZ İTİRAZ

Sevimli sinema yıldızımız Oya Sensev Paris'te iken, meşhur rejisör Claude Autan-Lara, kendisine tecrübe mahiyetinde kısa bir rol verdi ve film çevirtti. Bu kısa denemede, Oya, sahnede muvaffak olamamış, acemi bir artist rolü oynuyordu. Deneme filmi çevrildikten sonra M. Autan-Lara:

— Olmadı, dedi. Beğenmedim...

Bunun üzerine Oya itiraz etti:

— Ben de sizi beğenmedim zaten. Baksanıza, hem başarı kazanmamış acemi bir artist rolü veriyorsunuz, hem de neden başarı kazanmadım diye kızıyorsunuz?

İŞ

Halide Dolu, Londra'da en çok dilencilere şaşmıştı. Bir gün bunlardan birine sordu:

— Peki ama, size hiç iş teklif eden olmadı mı çalışmak için?

— Bir defa, dedi dilenci. Yoksa müşteriler umumiyetle bana karşı daima nâzik davranmışlardır!

ÇARESİZ

Havayollarında pilottu. Lâkin birdenbire işinden istifa etti. Âmiri yanına çağıttı ve:

— Oğlum, Rüstem, diye azarladı, sen bizim en iyi pilotlarımızdansın. Nasıl olur da durup dururken işini bırakmak istersin?

Adamcağız çaresiz kalmıştı. Boynunu büktü:

— Ne yapayım efendim? diye derdini döktü. Uçak herhangi bir sebepten iki dakika geç kalacak olsa, karım hava meydanında karşıma dikiliyor: «İki dakika geç kaldın, neyle meşguldün?» diye hesap soruyor!

MUVAFFAKİYETİN SIRRI

Kadınlar arasındaki başarısıyle şöhret kazanmıştı. Arkadaşlar sıkıştırdılar. Bu başarının sebebini sordular:

— Yedi sebebi var... dedi.

— Anlat! dediler. Anlattı:

— İşte yedi sebep:

1 — Güzel bir otomobil ve dolu bir cüzdan.

2 — İyi dansetmek ve neşeli olmak.

3 — Yepyeni bir otomobil ve düzgün kıyafet

4 — Her zaman serbest olmak

5 — Son model bir otomobil ve dolgun bir çek defteri

6 — Sporcu olmak, sabırla lâf dinlemek

7 — Pırıl pırıl bir otomobil, şişkin bir cüzdan... Hoş bunlardan en çok işe yarayan yine 1, 3, 5 ve 7 numaralı sebepler...

ÖNCE...

Baba kız, oldukça dekolte bir rövüye gitmişlerdi. Kız, sahnede yarı çıplak danseden artistlerden birini gösterdi:

— Baba, dedi, ne olur şu kız bizim evde olsaydı... Bilsen ne iyi ahbaplık ederdim, öyle memnun olurdum ki...

Peder bey içini çekti:

— Sorma kızım, dedi, ya ben?

□

ŞİFA ALĞMETİ

Romatizmaları için kaplıcaya gitmişti. Lâkin neticeden emin olmak istiyordu. Otel garsonuna sordu:

— Sahi bu sular okadar şifalı mıdır?

Garson, onun eşyalarını yerleştirirken teknik izahata girişti:

— Siz ne diyorsunuz bayım! Geçen sene bu sizin odaya kötürüm halde biri gelmişti. Ban yolara kucakta gidiyordu. Bir ay sonra öyle bir ayaklandı ki, hesabı bile ödemeden kaçtı gitti!

İSRAİL 22 MİLYON AĞAÇ DİKTİ.. (Gazeteler)

İkisi birden — Kolay gele komşu!..

(Mustafa Uykusuz)

— Belli gene terkos doldurmuşsun!...

(Uğur Köseahmetoğlu)

Yazan : ATEŞ SİN

DÜNYADA Mekân

MİZAHİ UZUN HİKÂYE

— 2 —

Siz evimizin duruşuna bakmayın, maşaallah hükûmet gibi sağlamdır, dedikse de, kime anlatırsın a beyim!

Kaymakama yalvar yakar olmaya gittik. Kaymakam Beyi üç günde makamında bulduk. Teftiş askerleri gibi çoluğu çocuğu boy sırasına soktum. Akıl yaşta değil başta demezler mi? En başa en küçük mahdum geçti.

— Kaymakam Beyefendi, Allah devlete millete zevâl vermesin. Bu kış kıyamette, bu zehir zemheride sokakta mı kalalım?

Diyerekten âb-u rû döktük. Kaymakam bir iyi adammış. Dünya öküzün boynuzunda durur derler, vallahi yalan. Böyle iyi insanların üstünde duruyor. Evet efendimiz, ne arzediyordum? Haaa... Kaymakam bize ilk iptidâ:

— Kanun kanundur! dedi.

— Elbette Kaymakam Bey, elbette kanun kanundur. Amennâ ve saddaknâ... Evimizi değil, isterseniz, bizi de istimlâk eder, yeşil saha yaparsınız.

Tatlı dil yılanı kavuğundan çıkarır derler. Allah razı olsun Kaymakam Bey yumuşar gibi oldu,

— Size bir hafta mühlet, dedi. Sevinç delisi olduk. Dualar, senâlar, çoluk çocuk güle oynaya bendehaneye döndük. Gayri gözüm daire mi görür, iş mi görür. Allah sizi inandırsın, yirmi beş sene içinde, bir günden bir güne daireye yirmi beş saniye geç gitmiş değilim. Fakat doğrusu bu sefer, hükûmet günahımı affetsin, astım efendim, astım daireyi.

Eksik olmasın, bizim dairede mukayyit bir Misbah Efendi vardır. O bir ahbabım sağlık verdi, tellâllık, ev simsarlığı yaparmış. O zata gittim. Yana yakıla arz-ı hâl ettim.

— Vallahi vilâder bey dedi, bu zamanda sizin gibilere ev yok, beyhude aramayın.

Kanım beynime sıçradı. Bereket versin kan zafiyeti vardır da bir şeyçik olmadım. Bendeniz müddeti ömrümde bir topal karınca bile incitmiş değilim. O hiddetle:

— A bilâder, dedim, neden bizim gibilerine ev yokmuş sanki... Yâni biz ümmet-i Muhammed'den değil miyiz? Biz de elhamdülillâh müslümanız. Övünmek gibi olmasın ama biz de efrad-ı milletten sayılırız.

Affedersiniz Beyfendiciğim, ağzıma ne geldiyse söyledim. Tellâl:

— Darılma bilâder, dedi, senin gibi, benim gibiler adamız diye övünüyoruz ama, görüyorsun ki, bizi adam yerine koyan yok.

Sonra bana sordu:

— Sinemaya gider misin?

— Nerdeee?

— Tiyatro?

— Yoooo...

— Maça gittiğin var mı?

— Ömrümde gitmişliğim yok.

— Günde kaç kilo et alırsın?

— Ayıptır söylemesi, maaştan maaşa.

— Her yemekte tatlı yer misiniz?

— Eh... bulursam, sabahları kahve ile nefsimi körletirim.

— Kitap, mecmua alır mısın?

— Ne gezer? Peder merhumdan kalma bir Muhammediye vardır. Ara sıra açar okurum.

— Senede kaç kat elbise yaptırırsınız?

— Senede mi? Allah şahidimdir, şu üstümdeki pantolon beş sene önce Bitpazarından alınmıştır. Bereket versin, Allah dağına göre kar verirmiş, refikam da hani ev kadınıdır da... Birinci sene elbiseyi giyerim, ikinci sene boyar, üçüncü sene tersyüz eder, dördüncü sene tersini bir daha boyar, beşinci sene yamar, altıncı sene bozar mahdumun üstüne yapar, yedinci sene satılacak hâli kalmışsa eskiciye satar, kalmamışsa tahta bezi olaraktan kullanır.

— Pazarlar olsun plâja gider misiniz?

Artık bu ahret suallerinden içime fenalık geldi.

— Sorması ayıp olmasın ama bilâder, dedim, hani sakın darılma. Boyuna ne sorup duruyorsun?

— Lâfı sen açtın, ben de sordum, dedi. Sinema bilmezsin, tiyatro bilmezsin, plâja gitmezsin, gezmeye gitmezsin. Tatlıya, et yüzüne hasretsin. E peki, sen söyle bakalım, yani sen de adam mısın?

Vallahi dünya başıma yıkıldı sandım. Meğer ben ne sersem herifmişim. Şu adamcağız da hatırlatmasaydı, kendimi hâlâ adam zannedecektim.

— Affedersiniz Bey bilâder, dedim, ben şimdik nâââpiiim?.

— Bana ne soruyorsun? Kelin merhemi olsa derler, başına sürermiş... Bu zamanda gemisini kurtaran kaptan. Gûya komisyonculuk yapıyoruz da, ona buna ev buluyoruz. Ev nerde? İşimiz, önümüze kim gelirse ka fese koymak. Eh işte biz de at kıçında sinek gibi yaşayıp gidiyoruz.

Baktım olacak gibi değil. Bir başka tellâla gittim. Aman efendim, dünyada ne iyi insanlar varmış. Tellâl sordu:

— Nasıl bir ev istersiniz?

— İki, üç oda olsun.

— Mutfak da olsun mu?

— A beyim, istediğimiz ev, dükkân değil ki... Mutfaksız ev olur mu hiç?..

— Helâ da ister misiniz?

Hani nerdeyse terbiyemi bozacaktım. Herif beni çıldırtacak.

— Beyciğim, dedim, haydi bekâr olsam, affedersiniz lâzımlık kullanayım ama, beş nüfus..

— Elektrik de ister misiniz?

— Elbette.

— Havagazı?

— Tabii.

— Banyo?

— Olursa iyi olur.

— Kalörifer?

— Eh, oldu olacak, o da olsun.

— Apartman mı istersiniz, yoksa müstakil ev mi?

— Bize lâyık değil ama, apart man olsun...

— Manzarası?

— Kasvetli olmasın aman. Leb-i derya olursa memnun oluruz.

— Havadar...

— Oh, oh...

Doğrusu ağzımın suyu akıyordu.

— Şöyle vapura, tramvaya, çarşıya, pazara yakın.

— Münasip... âlâ...

— Telefonlu mu istersiniz?

— Bilmem. Ne yapalım, varsın telefonlu olsun.

— Möbleli mi olsun?

— Olsun... efendim, ne olursa olsun razıyız. Başımızı sokacak bir yer olsun da...

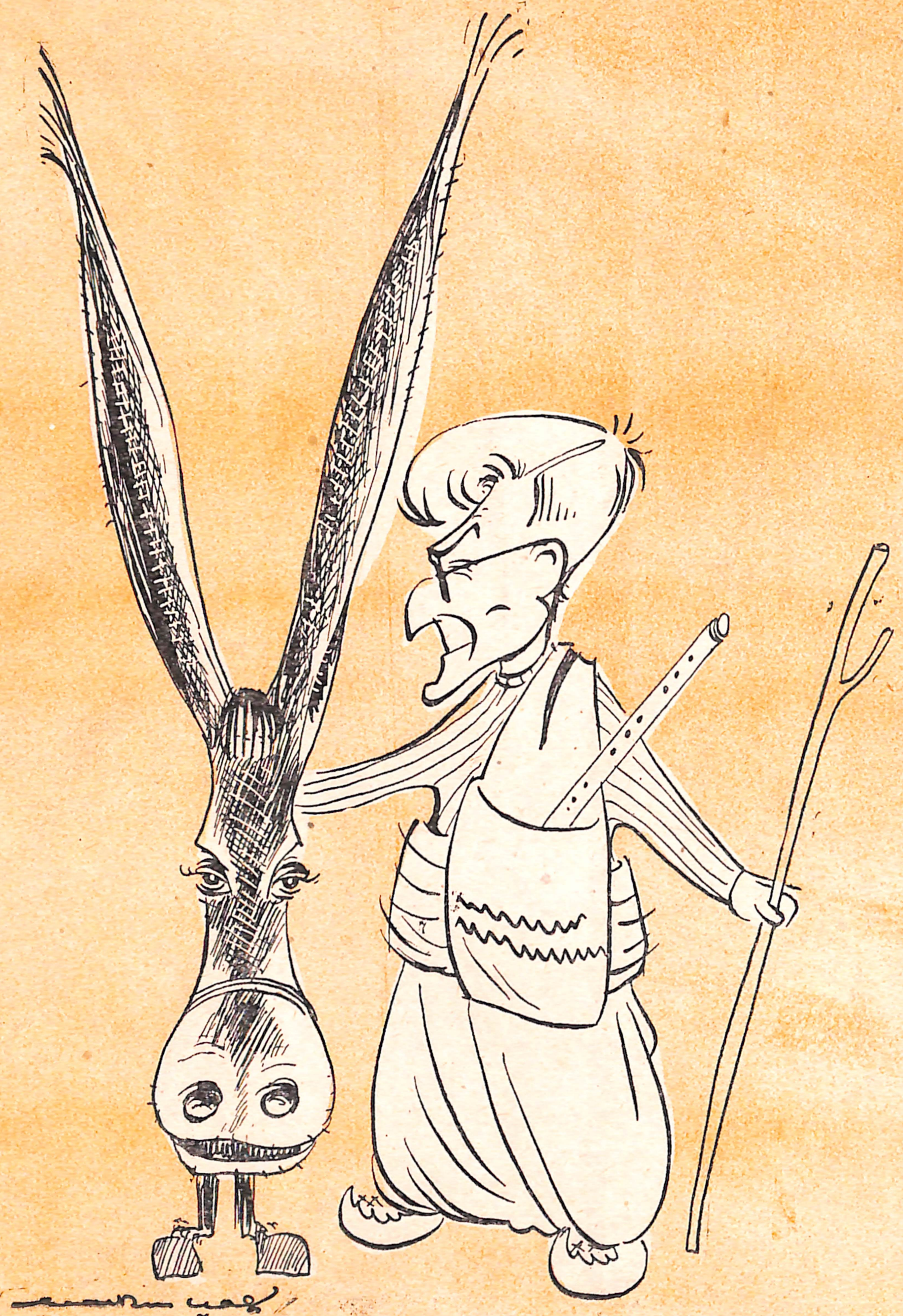
Bu kadar sorgu sualden sonra, adam ne dese beğenirsiniz?

— Beybaba, sizin aradığınız ev nerde? Adresini verin de deftere yazalım, demesin mi?

— Hay gözün kör olsun emi? dedim. Dedim ama, terbiyem müsaade etmediği için, içimden dedim.

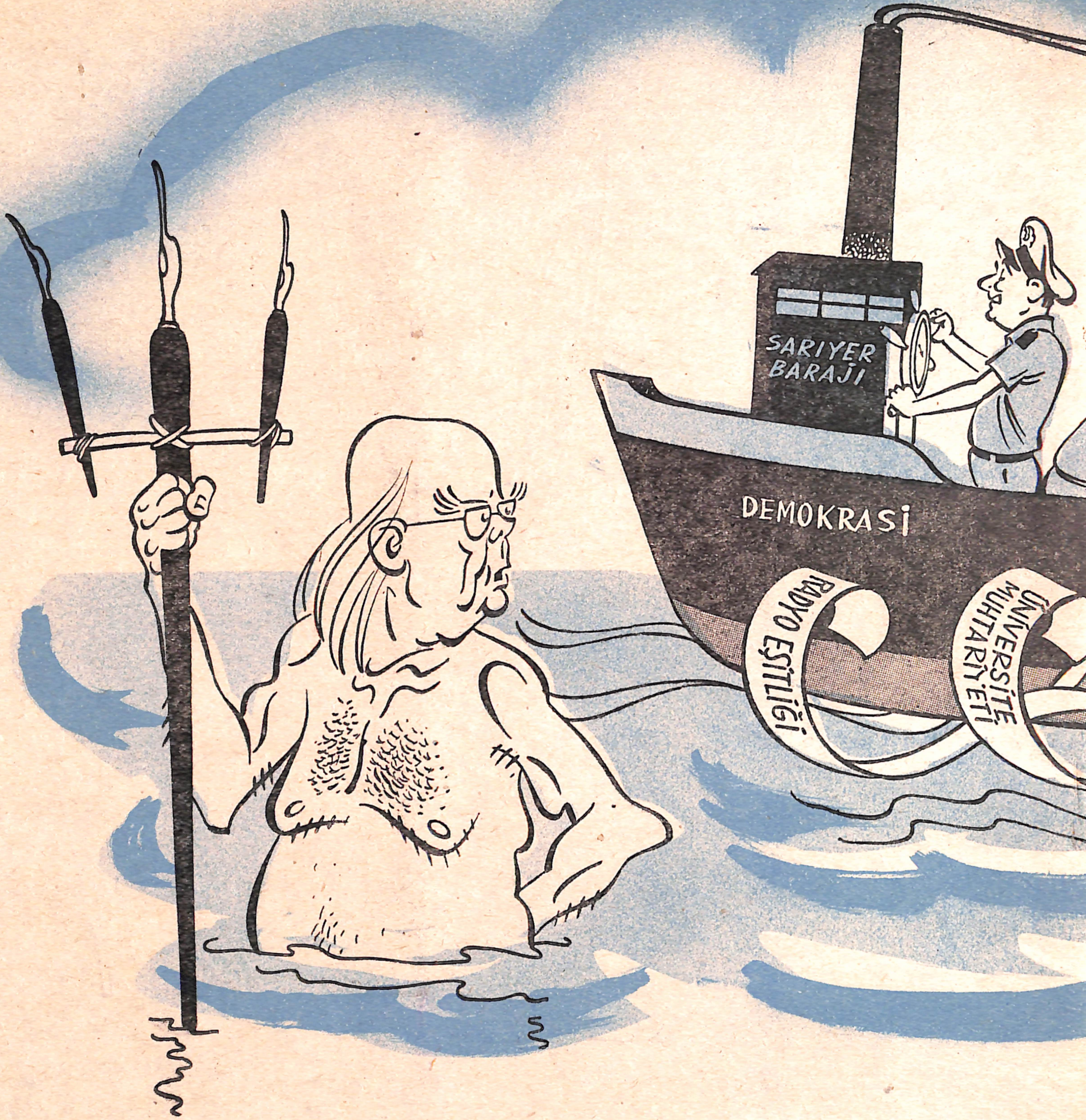
(Sonu var)

DİOR'DAN İLHAMLAR!

Y. MODASI!

(Şadi Dinççağ)

Gemisini Kur

KAZANÇ FARKI

Ayni sokakta dileniyorlardı. Yalnız biri çok para kazanıyor, öbürü kazanamıyordu. Nihayet dayanamadı, topal olan, kör dilenciye sordu:

— Yahu, senin gözlerin görmediğin halde benden çok kazanıyorsun. Nasıl oluyor, şunun sırrını bana da öğretsene?

Kör dilenci:

— Başka mahallede dilenirsen söyliyeyim, dedi. Sonra koynundan bir levha çıkardı.. Üstünde şu yazı vardı: «Bayanlar! Artık güzelliğinizi göremiyen şu talihsiz adama bir sadaka!»

□

CESARET

Meyhanede buluştular. Birisi:

— Çok içiyorsun yahu, diye çıkıştı arkadaşına, sonra nasıl gidersin eve?

Öteki içini çekti:

— Zaten eve gidebilmek için bukadar içiyorum ya!

MİNİK HİKAYE :

KIYAFET

Haneberduşun biriydi. Hoş şimdiki genç argoda bu tâbir ya tamamen kaybolmuş, yahut kısaltılmış: berduş diyorlar galiba... Ama, aydın kişiydi hani. Şu, genç şair olmağa özenip de sadece başkalarının sırtından geçinenler var ya? İşte onlardan biri...

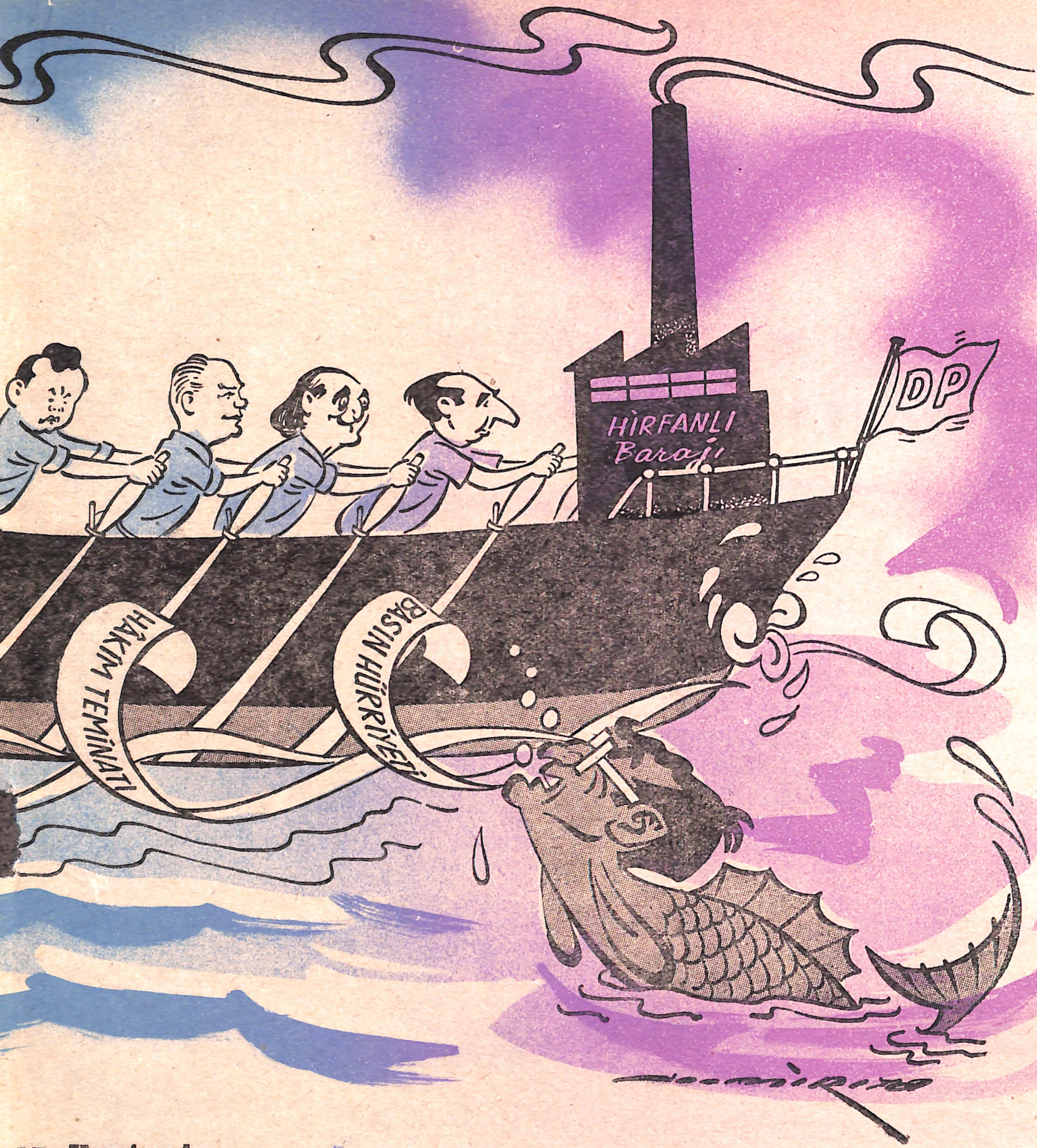
Boğaziçi'nde otururdu. Arasıra Kavaklara gittikçe görürdüm. Her seferinde de muhakkak beni yere vururdu. Sırf onun yüzünden Boğaz'a hasret kaldığım günler vardır. Neyse...

Hazret epeydir ortalarda yoktu. Bir gün, bilmiyorum ne sebeple, Edirnekapı cihetine yolum düştü. Bir de ne göreyim? Atikalinin oradan bizimki gelmiyor mu? Acaba o mu? Değil mi? diye hayli tereddüt ettim. Benim böyle şaşkın şaşkın baktığımı görünce, yanıma yaklaştı:

— Merhaba... dedi. Sesinden tanıdım.

— Ne oldu sana böyle yahu? diye sordum.

— Ne yapayım? dedi. Kavaklarda okadar borçlanmıştım ki ar-

ran Kaptan!

TEBDİLİ!

tık, insan içine çıkacak halim kalmamıştı. Ben de mahalleyi değiştirdim. Saçlarımı kısa kestirip sakal, bıyık bıraktım. Eski alacaklılarım tesadüf ederse tanımasınlar diye... Ama sen başka tabii..

Aradan altı ay kadar geçti galiba... Bir gün, gönül rahatlığiyle, yani müşarünileyh tarafından tırıklanmıyacağıma emin olarak bir Boğaz gezmesi yapayım dedim. Daha vapur Kavağa yanaşırken iskelede bunu gördüm:

— Ulan sen ne cesaretle dolaşıyorsun buralarda?

Gülümsedi. Saç sakal tarihe karışmış, yüzü pırıl pırıldı.

— Mirasa mı kondun yoksa?

— Ne münasebet canım... diye izah etti. Ötede öylesine borçlandım ki, anla artık, sakali bıyığı kazıyıp Boğaza dönmeği göze aldım, ne yapayım!

— Kulak Misafiri —

MESLEK SEÇİMİ!

Babası oğluna ciddiyetle ileride seçeceği mesleği sorar:

— Artık karar vermek zamanı geldi, sen ne olmak istiyorsun?

— Ben mi, der delikanlı, bu gayet basit, her gün otomobilde dolaşmak isterim, bir cebimde bol para olsun isterim iki..

— Anlaşıldı, demek seni otobüs biletçisi yapacağız!..

DÜĞÜN TEMİZLİĞİ

Mişon, evleneceği günün erken saatinde hamam gitmek fedakârlığını gösterir. Hamamcı ona yer gösterir ve:

— Ama, der, bütün kabineler meşgul. Onun için biraz bekliyeceksin.

Mişonun canı sıkılır. Bir kenara oturup söylenmeğe başlar:

— Doğrusu der, bir günde bukadar insanın evleneceğini hiç zannetmezdim.

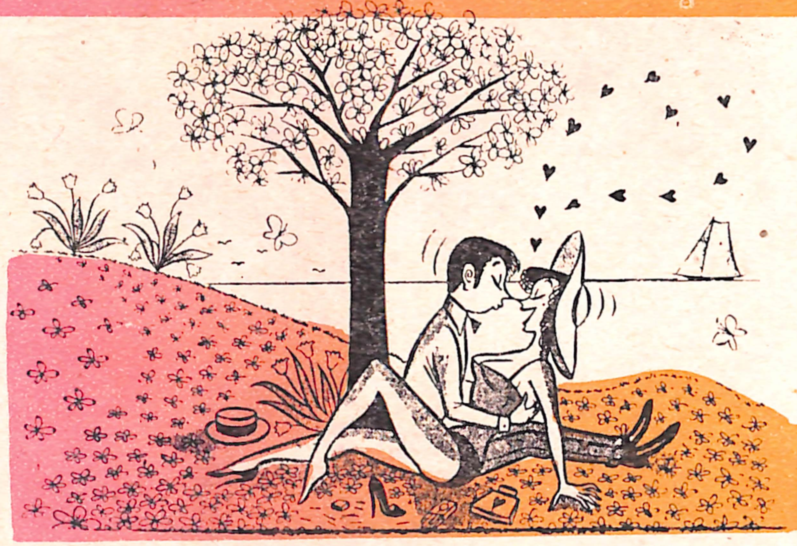
KÜÇÜK HİKÂYE :

Yumruk Yumruğa!..

Yazan: Cevat Tevfik ENSON

KUMRAL saçları erkek biçiminde kesilmiş ufak tefek bir kadınla tanıştım. Bir kadınla tanışmak hiç de güç bir şey değildir. Fakat saçları bu şekilde kesilmiş çıtı-pıtı bir güzel hatunu ele geçirmek ne de olsa bir şans eseridir.

Bakınız nasıl oldu. Günün yorgunluğunu biraz olsun gidermek maksadile Taksimden Harbiye'ye bir yürüyüş yapıyordum. Yolumun üzerinde birdenbire zarif bir tek kadın eldiveni buldum. Eğer eldiven çift ve yeni olsaydı, mesele kalmıyacaktı. Bunları jelâtin kâğıda yerleştirip müstakbel nişanlıma hediye edebilirdim. Lâkin tek olduğu için hiç bir işe yaramıyacak... Birdenbire kafamda şimşek gibi donjuan vâri bir fikir çaktı: Bu nefis kokulu şık eldiven tekinin sahibini bulmak ve bu vesile ile onunla tanışmak... Buna klâsik bir dümen, demeyin, nice hayaller, gerçek olmuştur. Bunu gözönünde tutarak sahibini bulmak üzere telâşlı telâşlı yoluma devam ettim...

Önümde, kaynana suratlı bir kadın gidiyordu. Ve onun önünde orta boylarda çıt kırıldım cinsinden bir cennet kuşu kırıta kırıta yoluna devam ediyordu. Birkaç adım atınca, kaknem suratlı kadının ellerinin eldivenli olduklarını gördüm ve doğrusu pek çok sevindim. Derhal çevik adımlarla bir an içinde güzel kadının yanına sokuldum. Elimdeki eldivenin tekini boyundan asma çantanı eldivene mahsus yeride salladığı görüce derhal yarım reverans yaparak:

— Hanımefendi, dedim; eldiveninizi düşürmüş olacaksınız galiba... Size yetişebildim...»

Çantasına göz attıktan sonra:

— Evet düşürmüşüm efendim, çok teşekkür ederim, sizi yordum.

Diyerek eldiveni aldı.

— Aman efendim, yorulmak ne demek, zaten ben de bu istikamette yürüyordum..

şeklinde cevap verdim ve tabii işi pişkinliğe vurarak birlikte yürümeğe başladık. Lâkin konuşma edebiyata intikal edince birdenbire samimi oluvermiştik. O da benim gibi bu işin hastasıymış. Uzun zamandan beri arayıp bulamadığı bir romanı vermek üzere tekrar buluştuk ve böylece arkadaş olduk. Yirmi iki yaşında bir dulmuş. Kocası başka bir kadına âşık olmuş ve ayrılmışlar. Böylece edebî münakaşaların süsledikleri günlerimiz büyük bir neşe ve zevk kaynağı olmağa başlamıştı.

Geçenlerde Maçka civarında dolaşırken önümüze deve sürücüsünü andıran bir delikanlı çıkıverdi. Sevgilim birdenbire durakladı, sonra kendisini toplayarak:

— Efendim, takdim edeyim, dedi; kuzenim Çetin, boksördür...

Şöyle bir baktım. Herifin suratı allakbullak, kaşları patlamış, yüzü yamalı ve saçları kırpılmış çayır manzarasını andırıyordu. O koskocaman elile elimi sıktığı zaman mübalâğasız yüreğim cız etti. Yürümeğe başladık. Biz konuşuyoruz, o, suratı asık, kaşları çatık bir vaziyette çenesine yarım daire çizdirerek sakız çiğniyordu. Ne ise zaten kadının evine gelmiştik. Elimizi sıkarak ayrıldı. Biz de dönerek yavaş yavaş yürümeğe başladık. Bir aralık:

— Bay Çetin hiç konuşmuyorsunuz?

dedim. Beni tepeden tırnağa kadar sert sert gözden geçirdikten sonra mülâyim bir sesle ne dese beğenirsiniz?

— Ben boksör olduğuma göre ancak yumruğumla konuşurum.

Biraz durakladıktan sonra tabii daha alçak bir sesle:

— Ben de yazar kısmından olduğuma göre sadece kalemimle konuşmağı tercih ederim.

Diye cevap verdim.

— Bana kalırsa... hiç konuşmasanız daha iyi olur. Çünkü ring dışında çene kırmaktan asla hoşlanmam. Sonra Selma'ya da pek asılmasanız iyi edersiniz.

diyerek karşı kaldırıma geçti. Bu hareketine sevindim doğrusu. Yanımda yürümeğe devam etseydi, kısa kesmekten başka yapabileceğim bir şey yoktu.

Eve dönerken düşündüm. Herif, orman kibarı. İpe sapa gelir tarafı da yok. Üstelik çete reisi gibi son sözünü önceden söylüyor.

Ertesi sabah Selma'ya telefon ederek: «Cumartesi günü saat on ikide beni Taksim durağında bekle, belki Adaya gideriz. Kırmızı süeterini ve yeni tayyörünü giy..» dedim. Muvafakat cevabını vererek telefonu kapattı.

Boksörün adresini öğrenmiştim. Selma'nın ağzından bir mektup yazdım. Kendisile mühim bir meseleyi görüşmek üzere Cumartesi günü saat tam on ikide Taksim durağına gelmesini de ilâve ettim.

Bir boksör arkadaşım vardı. Sevgilimin kuzeninden daha az kalas olmamakla beraber korkunç yumruklarından, ancak ringde hasmını yere sermek suretile bahsederdi. Ne bileyim

— En çok hangi elması beğendin ?..
— Seni elmasım!..

(Güngör Kabakçıoğlu)

ÇOCUK TERBİYESİ!

(Orhan Enez)

ben, efendi çocuk... Tuttum şöyle bir mektup yazdım:

«Müstakbel sevgilim: Sizin korkunç yumruklarınızı, heybetli vücudunuzu ve azimkâr bakışlarını sevgi ve hayranlıkla, doya doya görebilmek için boks salonlarının müdavimi oldum. Ne yazık ki... her hasmınıza ring döşemelerini öptürüşünüzde sizi çılgınca alkışlayan güzel bir kadının bâriz alâkasını bir türlü farkedemediniz veyahut da görmemezlikte geldiniz. Lâkin ben bu komedyaya bir son vermek istiyorum. Sizi cumartesi günü tam on ikide Taksim durağında bekliyeceğim. Beni tanımakta güçlük çekmiyeceksiniz... Gri tayyör ve kırmızı süeter giyeceğim. Saçlarim kumraldır ve alagarson kesilmiştir. Gözlerim de elâdır. Sizi heyecanla ve sabırsızlıkla bekliyeceğim, sevgilim.

Nâzan

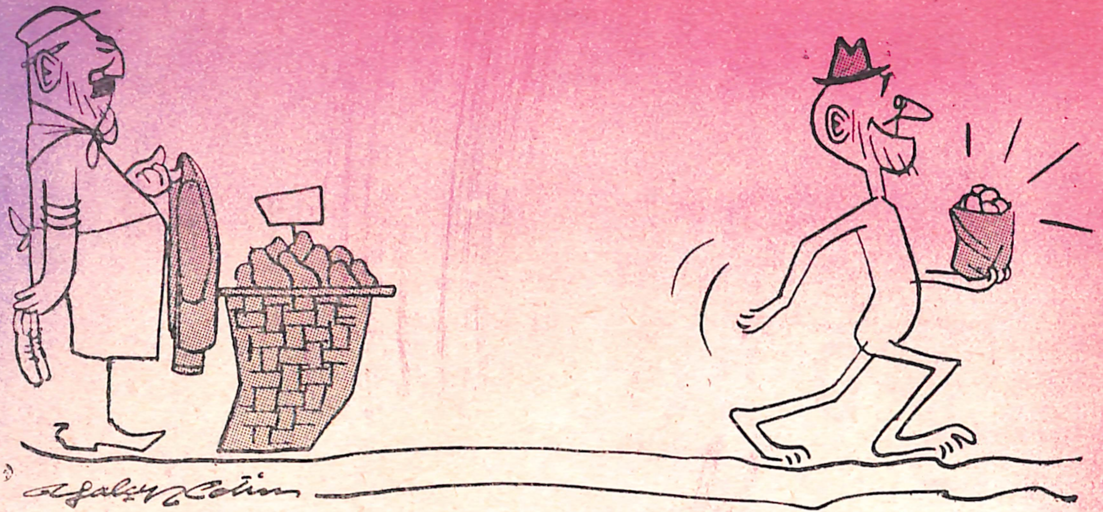
Belki de hayatımın en heyecanlı boks maçını teşkil edecek olan bu karşılaşmayı bütün teferruatiyle görebilmek için Gezi yerinde kendime münasip br mevki buldum. Oradan, ben durakta bekleyen Selmayı görüyordum. Kırmızı süeterini ve tayyörünü giymiş, ikide birde saatine bakıyordu. Bizim arkadaş geldi, ve yavaş yavaş Selmaya yaklaştı. Tam konuşacağı sırada Çetin göründü. Ortalık birdenbire karıştı. Koşa koşa arka taraftan durağa gittim ve orada bulunanların hayret dolu bakışları arasında Selma'nın koluna girdim ve Tünel tramvayına atladık. Olan bitenden bana bahsetmedi, ben de kendisine bir şey söylemedim. Adada geçirdiğimiz o nefis bahar gününü hiç bir zaman unutamıyacağım.

Geçenlerde sevgilimi Taksim'den tramvaya bindirip duraktan ayrılacağım sırada boksör arkadaşım koluma girerek:

— Yahu... Dedi; biraz önce tramvaya bindirdiğin kız için ben geçen hafta tam burada bir herifi yere serdim...

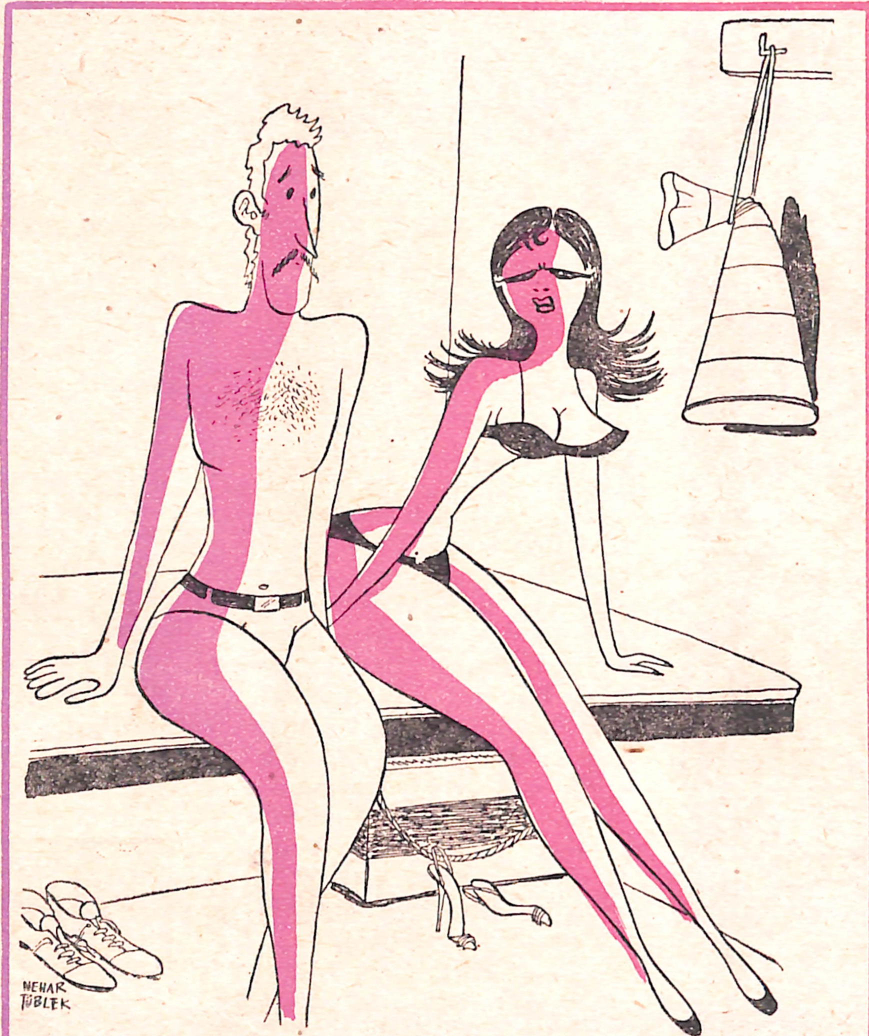
Meseleyi anlattım ve gülerek:

— Yoksa, dedim, senin için de ağır sıklet bir boksör mü arayacağız?

«Çarşıya vardım, armuttan aldım...»

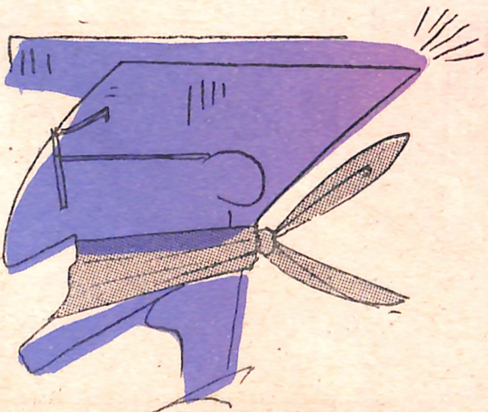
(Yalçın Çetin)

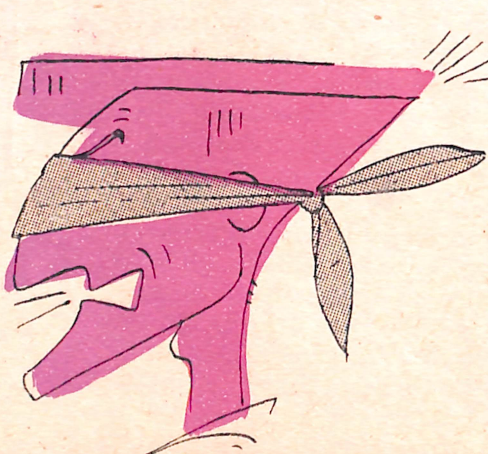
— Benim için her fedakârlığı yapmağa hazır mısın? Eh, ne duruyoruz, evlenelim!..

(Nehar Tüblek)

BAŞVEKİLİN BASIN TOPLANTISINDAN:

Muhalefete göre muhalefet...

İktidara göre muhalefet!..

İŞ ARKADAŞI

Ayrı ayrı şirketlerde çalışan iki genç memur, sokakta gezerlerken içlerinden biri lüks bir otomobil yolcusunu selâmlayınca, öteki hayretle sordu:

— Kimdir bu selâmladığın zat?

— Bizim iş arkadaşlarından biri.

— Ne vazife yapar?

— Benim makinede yazdığım yazılara imzasını koyar.

BU DA BİR SIR!

Salamon, yangına ve doluya karşı sigorta yaptırmıştı. Bunu işiten arkadaşı Moiz:

— Yangını anladık, dedi, ama doluyu nasıl yağdıracaksın?

Şerlok Holmesin Çırağı

BENİ, gece yarısını haber veren saatin gonk sesi mi, yoksa yeni efendim Sir Tomas Volf'un üst kattaki yatak odasından gelen boğuk feryat mı uyandırdı, bilmiyorum.

Sir Tomas'ın konağında ben hizmete gireli ancak on beş gün olmuştu. Bu kısa zaman içinde efendimin hal ve hareketleri arasında öyle şeylere şahit oldum ki, onu sevebilecek, onunla hoş geçinecek insanın yeryüzünde mevcut olmadığına kanaat getirdim.

Çünkü Sir Tomas, çabuk öfkelenen, öfkelenince karşısındakini fena halde hırpalayan, dili pek keskin - yani sizin anlıyacağınız küfürbaz - iri göbekli, çok ubur, bir adamdır.

Ben, günün birinde rahmetli Şerlok Holmes'ten daha mahir, daha meşhur olmak ümidiyle polis romanlarına, cinayet bahislerine merak sarmıştım. Bu emelimi gerçekleştirecek fırsatın ergeç Sir Tomas'ın konağında çıkacağına şüphe etmiyordum. Zira Sir Tomas gibi düşmanları pek çok olan bir adamın, ancak düşmanlarından birinin eliyle öldürüleceğine muhakkak nazariyle bakıyordum. Bu sebepten efendimin üst kattaki yatak odasından gelen boğuk feryadı işidince hiç de hayret etmedim.

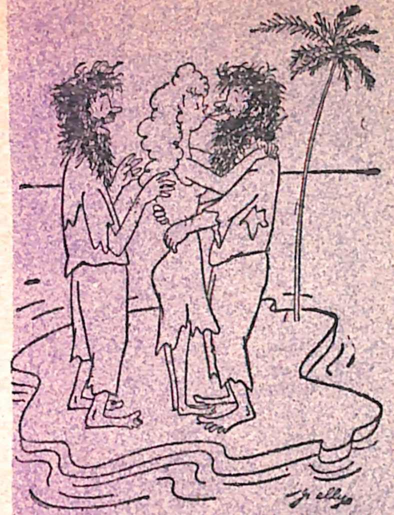
Muvazenemi, kavrayış kabiliyeti mi bozmak arzusunda değildim. Bu temkinli vaziyetim sayesinde, katilin henüz üst katta bulunduğuna hükmettim ve derhal harekete geçtim. Onu karanlık merdivenin ortasında bekleyip inerken yakalamak vazifesi bana düşüyordu. Karanlık içinde süzülerek merdiven başına gelmiştim ki, yukarıdan inen birisinin ayak seslerini işittim. Derhal perdelerden birisinin - o perdeler ki, polis romanlarında icabettikçe çok bulunur - arkasına gizlendim. Ayak sesi bulunduğum yere yaklaşınca, yine polis romanlarındaki nazik sahnelerde sık sık rastlanan elektrik anahtarlarından birini çevirdim. Ortalık aydınlanınca Sir Tomas'ın kâtibesi Ms. Fraun ile karşı karşıya olduğumu gördüm. Kucağında, üzerindeki etikette (zehirlidir. Dıştan kullanılır) ibaresi açıkça okunan az kısmı boş bir şişe tutuyordu. Bu az kısmın yakın bir zamanda kötü bir maksatta kullanıldığı neticesine vardım. Kadının şişeyi gizlemeğe çalışırken bana korkak gözlerle baktığını gördüm, Derhal rahmetli Şerlok Holmes'in edasiyle dedim ki:

— Burada ne yapıyorsunuz Ms. Braun? Hem de gecenin bu saatinde..

Genç kadın, korku ve heyecanını gizlemedi:

— Odamdaki sivrisinekleri kovmak için bu ilâca ihtiyacım oldu da...

Karşılığını verdi. Ms. Braun'un verdiği cevaba inandım, yahut inanmış göründüm. Lâkin iki gün evvel, Sir Tomas ile kâtibesi arasında geçen bir hâdiseyi hatırladım: Sir Tomas, sayılamıyacak kadar çok olan düşmanlarından birine göndermek üzere kâtibesine bir mektup dikte ettirirken Ms. Braun bir kelimeyi yanlış yazmış, bunun üzerine patron, onu en korkak insanları cinayet yoluna sürükliyecek ağır sözlerle kalaylamıştı.

— Yanlış karıcığım, yanlış... Kocan benim!..

— Fransız —

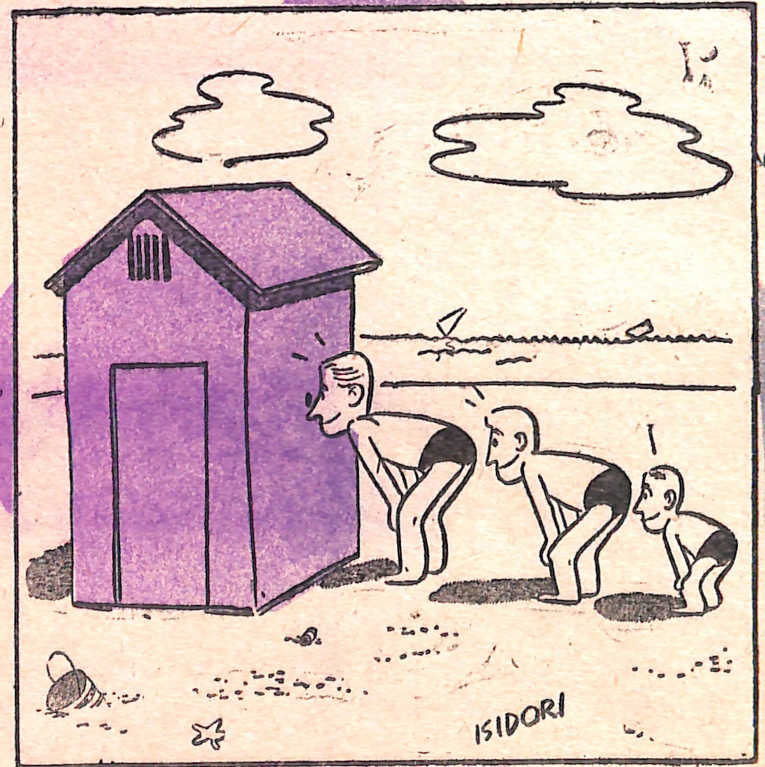
Işığı söndürdükten sonra yoluma devam ettim. Ön sofaya vardığım zaman birdenbire Sir Tomas'ın oğlu Mister Harald ile karşı karşıya geldim. Elinde tuttuğu korkunç bir kılıcın üzerindeki kan lekelerine benzettiğim koyu renkli lekeleri silmeğe çalışıyordu. Duramazdım, kendisine hemen sordum:

— Gecenin bu saatinde neler yapıyorsunuz, efendim?

Mister Harold, kaşlarını çatıp beni tepeden tırnağa kadar süzdükten sonra:

— Sana ne, be ahmak geveze? dedi.

Başımı salladım ve efendimin bulunduğu bölmeye doğru yürüdüm. Yürürken Mister Harold'un, ertesi gün, eskrim müsabakasına gireceğini hatırladım. Fakat ayni zamanda şunu da hatırladım ki, üç

YAZISIZ!..

— Fransız —

Günün Kadını

O... PURO KULLANIR!

PURO Tuvalet Sabunu terkibinde bulunan krem hassaları sayesinde cildi yumuşatır... tazeleştirir... hayranlık yaratan bir cazibe temin eder

BOL KÖPÜKLÜ - NEFİS KOKULU

PURO

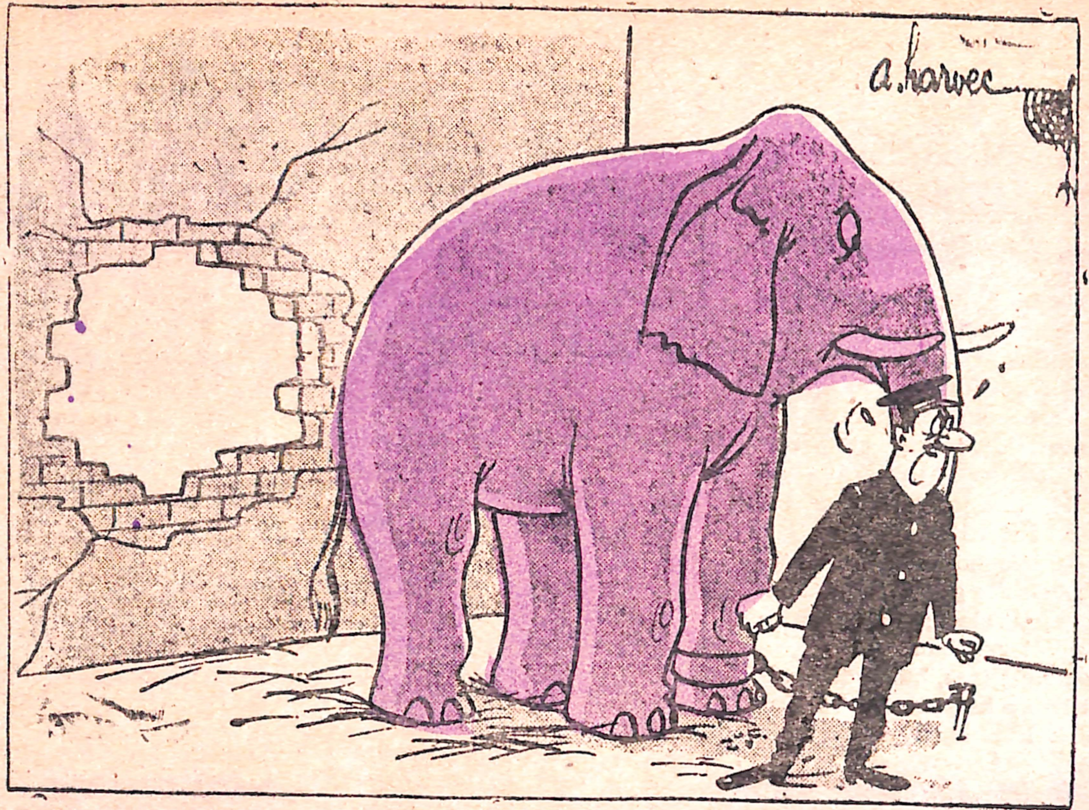
100 de 100 saftır.

gün evvel Sir Tomas, oğlu Harold ile aralarında geçen şiddetli bir münakaşa esnasında - yeni genç karısının tahrikile olacak - oğlunu mirasından mahrum etmekle tehdit etmişti.

Sir Tomas'ın (ini) içinde yoluma koyulduğum sırada, altıpatlar cinsinden bir tabanca temizlemekle meşgul olan Sir Tomas'ın hususi uşağını ansızın bastım. Ona Şerlok Holmesvari bir jestle sert, sert sordum:

— Gecenin bu vaktinde yaptığın iş nedir ey Mister Donald?

Uşak, cevap vermek lütfunda bulunmadan bakışlariyle beni yukarıdan aşağıya süzdükten sonra, omuzlarını salladı. Ben de onun gibi yaptım ve o lâhzada bir hafta evvel Sir Tomas ile hususî uşağı arasında geçen hâdiseyi hatırladım. Donald, efendinin Sokç eteğinin pilelerini uzunlamasına ütülüyeceği yerde, yanlışlıkla enine ütülemiş, bunu gören Sir Tomas, uşağı paçasiyle yakasından yakaladığı gibi pencereden aşağıya atmış, ve uşak - talihsizliğinden olacak - camekânlı kışlık bahçenin damına düşmüş. Kırılan camlardan geçerek, dikenli bitkiler üzerinde karar kılmıştı. Keza Sir Tomas ile şoförü arasında on gün evvel geçen vak'ayı da hatırlamağı ihmal etmedim:

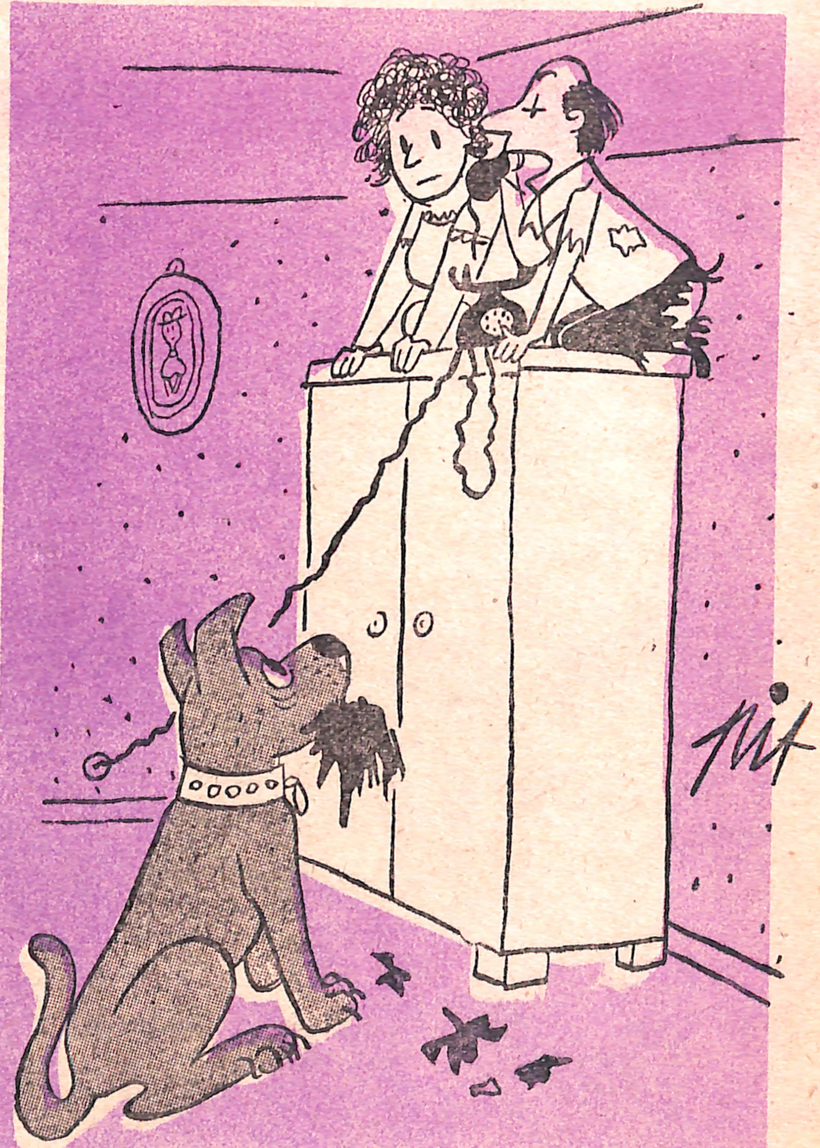
— Ulan bu file yine kim kurufasulye yedirdi?.. — Fransız —

O gün Sir Tomas, yağlı ve okkalı bir öğle yemeğinden sonra otomobilinin içinde kendini koyvermiş, purosunu tüttürüyordu. Şoför Smit, kalabalık bir caddede otomobili idare ediyordu. Yolların kavşak yerinde ayağı kayarak otomobilin önüne düşen bir çocuğu çiğnememek için şoför, birdenbire fren yapmış, şiddetli sarsıntıdan Sir Tomas, bir füze gibi öne fırlamış, az kaldı, dudakları arasındaki kocaman puroyu olduğu gibi yutacaktı. Artık o anda Sir Tomas, şoförün yüzünde patlayıp lânetler ve küfürler yağdırırsa ona kimse bir şey diyemez, ama, üzerine bir teneke benzin döküp ateşlemeğe kalkışırsa, o başka mesele...

Her neyse... Ben koridorun nihayetindeki yatak odasına yaklaştım, cesur ve temkinli adımlarla kapıya döndüm. Tokmağı çevirip başımı içeriye sokunca, bir de ne göreyim; Sir Tomas yatağına yatırılmış, başının ucunda yeni genç karısı, doktor ve şu Skotland Yard'ın ahmak ve sersem dedektiflerinden biri olduğuna şüphe etmediğim başka birisi oturmuyor mu?

Birdenbire içeriye dalarak orada kilere, rahmetli Şerlok Holmes'in edasiyle gürledim: Nasıl öldürüldüğünü bana söyleyiniz, size katili gümüşten bir tepsi içinde takdim edeyim.

Eğer o dakikalarda başımdan geçenleri olduğu gibi hatırlıyamazsam beni mazur görünüz,

— Alo, alo!.. Hayvanları koruma derneği orası mı?.. — İtalyan —

Ben sözümü bitirmemiştim ki, âni bir sancıdan rahatsız olduğunu sonrada öğrendiğim Sir Tomas yatağından kalkıp üzerime yürüdü. Arkamdan yetişerek paçamdan ve yakamdan yakaladığı gibi, beni dikenli bitkilerle dolu kışlık bahçeye fırlattı. **Çeviren: S. M. Y.**

GRİP
ve NEZLEYE karşı
GRİPİN
Kullanınız

Aldığınız müstahzarın hakiki Gripin olduğunu anlamak için GRİPİN markasına bilhassa dikkat ediniz.

GRİPİN

Eski Türk Mizahından

Satılık İhtiralar

TERAKKİ dünyası! Ne kâşifler, ne muhteriler var da, maalesef isimlerini bilmiyoruz! Halbuki onlar, günde, bir ihtira doğuruyorlar!

Öyle «devri daim makinesi» gibi tecrübesi yarıda kalmış ihtiralardan, keşiflerden değil... Resmî makamlardan tasdik ettirilmiş ellerinde koskoca beratları var.

Ne biçim keşif, ne şekil ihtira mı?. Biçim biçim, cins cins, şekil şekil, çeşit çeşit!

Fen, dev adımlarile ilerlediği, ilim ve sanatlar, her sahada yer yer inkişaf ettiği için, ihtisaslar, keşifler, ihtiralarda, artık eskisi gibi toptancılıktan çıktı, perakendeciliğe döküldü. Şimdi öyle, lokomotif, tayyare, top, tüfek ve saire gibi şeylerin keşfi ihtiraı güçleşti; teferrüata ehemmiyet veriliyor.

Hem öyle ince, hurda teferrüat ki bulup keşfetmek, hakikaten çok derin bir ilme, çok yüksek bir zekâya muhtaç!

Gün geçmiyor, gazetelerin ilân sahifelerinde okuyoruz:

Devredilecek ihtira beratı

«Çalpara zillerinin sanayide şıkırtılarını saymak» hakkında ihtira için İktisat Vekâleti Sanayi müdürlüğünden istihsal edilmiş olan ... tarih ve ... numaralı ihtira beratının...

★

Acele satılık ihtira

«Tahta makaralardan lâstikli madenî tekerlek imali» hakkında ihtira...

★

Devren satılık ihtira beratı

«Kurşun işlemez cıgara kâğıtlarının mukavemet derecelerini ölçmeye ait» ihtira hakkında...

Acele devredilecek ihtira

«Kalaylı bakır levhaların koza yaprağı haline ifrağı» hakkında ihtira ..

★

Devredilecek ihtira beratı

«Zeytin çekirdeğinden simli kurşun istihsali» ne ait ihtira hakkında...

★

Devren satılık ihtira

«Meşe kabuğundan lüle taşı istihsali» hakkındaki ihtiraın...

★

Saymakla, yazmakla biter, tükenir gibi değil ki... Bunların hepsinin de gayet mühim, ciddî, fennî ihtiralar olduklarında şüphe yok!

Hem bu ihtiralar, nelikler meydana geliyor? Düşünüp, bulması ayrı, tatbik edip ortaya çıkarması ayrı, sonra da fennî bir mata halinde piyasaya sürmesi ayrı, evet, ayrı ve mühim ve müşkül, zor meseleler...

Fakat Cenabı Hak, zekâ erbabını da koruyor. Çünkü ilânların şeklinden müşterisiz kalmadıklarını anlıyoruz:

«... Hakkında ihtira için İktisat Vekâleti sanayi müdürlüğünden istihsal edilmiş olan ... tarih ve numaralı ihtira beratının ihtiva ettiği hukukun bu kere başkasına devir veya ferağ olunacağı teklif edilmekte olmakla bu hususta fazla malûmat almak istiyen zevatın ..... deki yazıhaneye müracaat eylemeleri ilân olunur.»

Kâşif ve muhteri, nihayet ilim ve fen adamı değil mi? Şu ilândaki hayrahlığa bakın? Evvelden haber veriyor, duyduk duymadık demeyin:

«İhtira beratının ihtiva ettiği hukuk» «Bu kere» «Başkasına» devrolunacaktır. Gözünüzü açın, elinizi çabuk tutun, kelepir kaçmasın!

«İhtira beratının ihtiva ettiği hukuk» nedir? «Bu kere başkasına devir veya ferağ olunacağı teklif edilmiş olması» ne demektir? Bunlar, tabiî meslek sırrı olduğu için, açıkça söylenemez. Yazıhaneye gidersiniz, plânları, haritaları, madenleri gözünüzle görürsünüz, şartları anlarsınız. Eğer hüsnü niyetiniz varsa, pazarlığa girişirsiniz! «Çalpara zillerinin saniyede şıkırtılarını saymak» ne kâr getirir? «Tahta makaralardan lâstikli madenî tekerlek» nasıl imâl olunur? «Kurşun işlemez cıgara kâğıtlarının mukavemet derecelerini» ölçerseniz elinize ne geçer? Kalaylı bakır levhaların koza yaprağı haline ifrağı» nda ne kazanırsınız? «Zeytin çekirdeğinden simli kurşun» nasıl istihsal edilir? «Meşe kabuğundan lüle taşı» nasıl yapılır?

Yalnız bunları öğrenmek, vereceğiniz paraya değer.

Muhteri, size, ilmini, fennini, zekâsını, ihtiraını satıyor, artık onun istiyeceği ve alacağı parayı çok görmeyin.

Düşünüyorum, düşünüyorum şu muhterilere gıpta ediyorum: Yaşasın ihtira! diyorum.

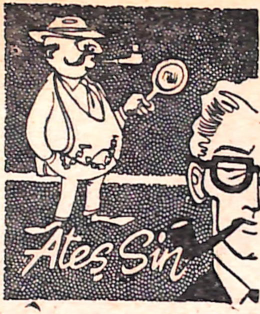
Evet, ihtiralar, her halde, kârlı işler olacak. Tevekkeli, «elde istidat olunca kâr kendini gösterir!» dememişler!

Fakat ne çare ki ben de bu istidat yok!

İSPİNOZ

— Salamon, batirayim mi?..
— Vallayi ben da seni karada batiririm Moiz!..

POSTA KUTUSU 69

Dünyayı kafese koymuş beş Polis Hafiyesi Şarlok Holmes, Nik Karter, Mayk Hammer, Nat Pinkerton Dedektif Nik İstanbulda

AKBABANIN MİZAHÎ TEFRİKASI : 9

★

Siirtli Veli, büsbütün şaştı. Hacı Mustafayı, Sirkecideki en lüks otellerden birine götürdü:

— Sen yol yorgunusun, bir iki saat istirahat et, dedi, ben öğleye gelirim, Yemeği beraber yeriz...

Siirtli Veli otelden ayrılırken bütün ümitleri kırılmıştı. Bu adam, şimdiye kadar gördüklerinin hiç birine benzemiyordu. Bu herifi kazıklamak kolay olmıyacaktı.

Siirtli Veli, zannettiği kadar Hacı Mustafa'yı yolmanın kolay olmadığını anlamıştı. Bununla beraber, Hatice Hikmet ile Muallâ iyi rol yapabilirlerse, pekâlâ bu mıhetti herifi kesebilirlerdi.

Akşam üzeri, Siirtli Veli Sirkecideki otele gidince, Hacı Mustafa'yı kendisini bekler buldu. Lâf arasında:

— Niyetin ne kadar kalmak burada Mustafa efendi?

Diye sordu. Hacı Mustafa:

— Kısmet, dedi. Nasip olursa Cumaya dönerim.

Kısmet olması demek, Bingül Ece'yi kafese koyması demekti.

— Buyur Mustafa efendi, şöyle bir çıkıp hava alalım.

Otomobile atladılar. Hacı Mustafa etrafına alık alık bakıyordu. Bu İstanbul görmiyeli ne kadar da değişmişti.

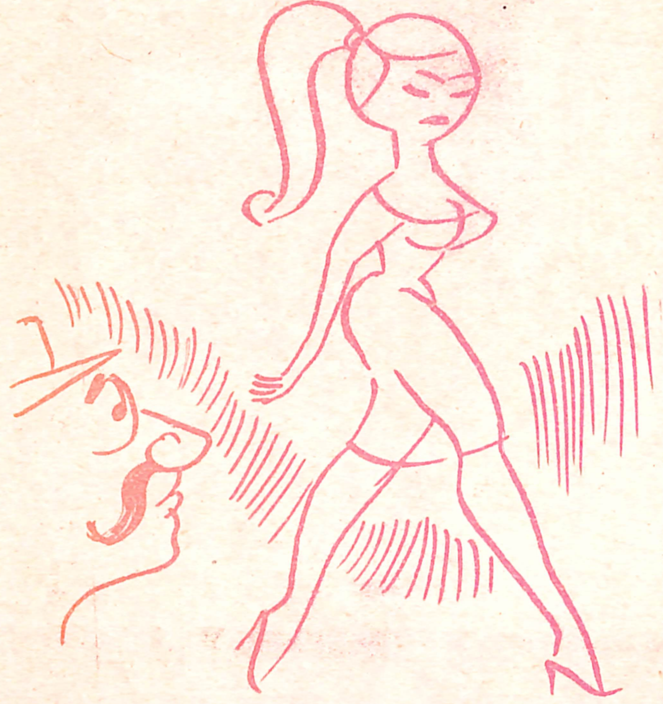
— 1 —

— Yahu Veli efendi... Biz oralarda yaşamıyormuşuz be!.. dedi...

— Biz yaşıyoruz da ne oluyor Hacı Mustafa efendi? İşler bugünlerde kesat...

— Hep öyle...

Beyoğlunda arabadan indiler. Etraflarından geçen kadınları görünce, Hacı Mustafa sıfırı tüketmişti. Bunların

hepsi de birer Bingül Ece idi. Siirtli Veli. Hacı Mustafa'yı bir içkili gazinoya soktu. Sahne önündeki masayı önceden angaje etmişti. Sofra mükemmeldi. Hacı Mustafa, Siirtli Veli'yi şaşırtacak kadar içiyordu. Birinci şişe bitti. İkinciye başladılar. Bir türlü, Hacı Mustafa şu Bingül Ece bahsini açamıyordu. Sahnede kadınlar yanık yanık şarkı söyledikçe, Hacı Mustafa'nın içi yanmağa başlamıştı.

— 2 —

— Yahu Veli efendi, dedi, şu karılara bak... Yazık günah değil mi bunlara? Gül gibi karılar...

Hacı Mustafa merhametli adamdı. Elinde olsa, sırf merhametinden bütün bu kadınları alırdı.

Siirtli Veli:

— Ne olacak, dünya bu, dedi. Herkes senin benim gibi düşünmüyor ki... Meselâ şu zavallı Bingül Ece......

Hacı Mustafa ağzındaki kadehi yere bıraktı. Gözleri açılmıştı.

— Eeee?..

— Zavallı kız... Fakir, babası yok zaten. Bir anacığı var. Kız dayanıyor, dayanıyor ama, ne kadar dayanır? Günün birinde düşecek elbet... İnsanlarda merhamet yok be Mustafa efendi...

— Şu gızı gurtarsak be Veli efendi!..

Elini göğsüne vurdu:

— Vallaha içim yanıyor..

— Senin mektuplarını verince deliye dönüyor zavallı... Allah vermesin bir de anası var, kıza göz açtırtmıyor.

— Nerde görsek zavallı kızı? Evine gitsek mi acaba?

— Evine mi?.. Anası çok namuslu. Eve erkek sinek sokmaz. O filmi çevirdiler ya... Hep başında durdu. O da ekmek parası için... Neme lâzım, Allahı var, benim kendisiyle bir iki konuşmuşluğum var. Kızına kartal gibi kanat germiş. Ben onu diyor, hayırlısı ile bir iyi kısmeti çıkana kadar kimselere koklatmam...

— İyi yapıyor. Nasıl etsek de görsek şu kızı?..

— Bir çaresine bakarız. Ben senin geldiğini haber veririm.

Hacı Mustafa:

— Saat kaç?.. Diye sordu.

Hacı Mustafa'nın saatı yoktu. Memlekette saatle işi olmadığı için, saat kullanmazdı. Köstekli bir saati vardı ama, İstanbul'a gelirken, belki çarptırırım diye yanına almamıştı. Siirtli Veli:

— 3 —

— On buçuk, dedi.

— Şimdi görsek olmaz mı?..

— Şimdi mi?.. Sen çocuk musun? Sabah ola hayrola...

Sahnede bir kadın Şark dansı yapıyordu. Hacı Mustafa'nın gözleri kadının göbek çukuruna saplanmıştı. Şimdi o, şu kadına da çoktan fitti... Şimdiye kadar ömrünü ne diye oralarda çürütmüştü?

Fakat Siirtli Veli hesabı görürken, bu düşüncesinden caydı. Hesap, altmış sekiz lira tutmuştu. Altmış sekiz lira?... Bu kadar parayı gözden çıkarınca, Siirtli Veli memlekette bir kere daha evlenebilirdi. Hem onun aldığı kadınların dördünün de malı mülkü vardı.

Siirtli Veli garsona iki buçuk lira bahşiş verince, Hacı Mustafa, büsbütün şaşırdı. Şu zavallı Bingül Ece'yi, bir ucuzca kurtarabilseydi.

Gazinodan çıktılar:

— İstersen bir evini göstereyim, dedi.

Hacı Mustafa:

— He ya, bir görelim, dedi.

Şoföre:

— Şehremini!.. Dedi. Yolda hep Bingül Ece'den konuştular.

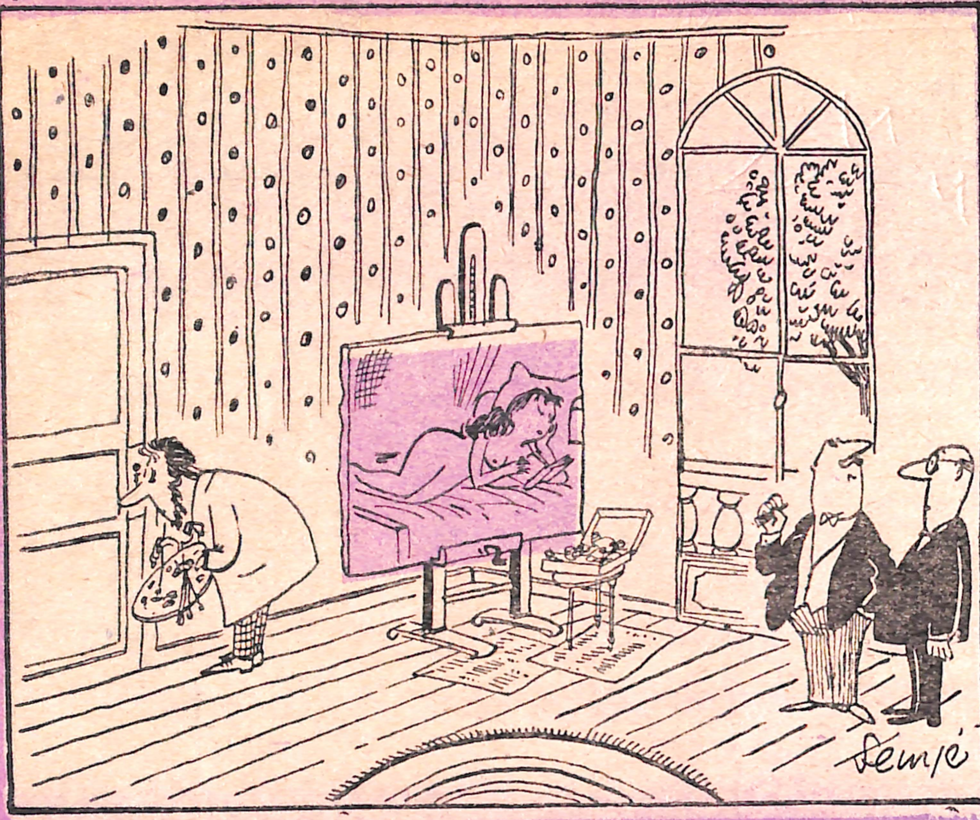
Şehreminin dar, karanlık sokaklarından geçtiler. Araba, bozuk yolda zor ilerliyordu. Siirtli Veli arabadan elini uzattı. Karanlıkta belli belirsiz, tek katlı bir gece kondu gösterdi:

— İşte burada oturuyorlar, dedi ama istese bu kız apartımanlarda oturur.

Gece yarısından sonra otele dönmüşlerdi. Ertesi sabah buluşmak üzere Siirtli Veli Hacı Mustafa'dan ayrıldı. Hacı Mustafa, sabaha kadar Bingül Ece'nin hayaliyle yumuşak yatakta kıvrandı.

(Devam edecek)

— 4 —

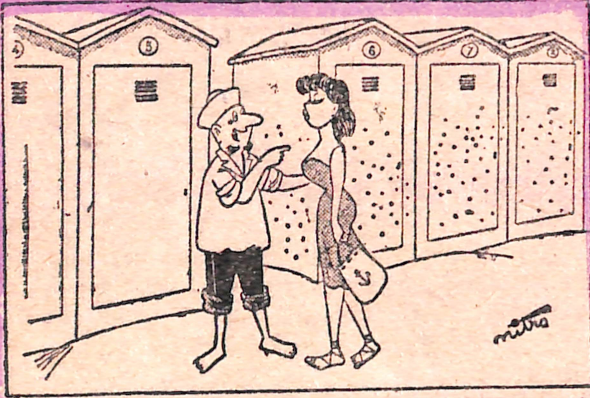

— Karısına bir sürpriz hazırlıyor!.. — Fransız —

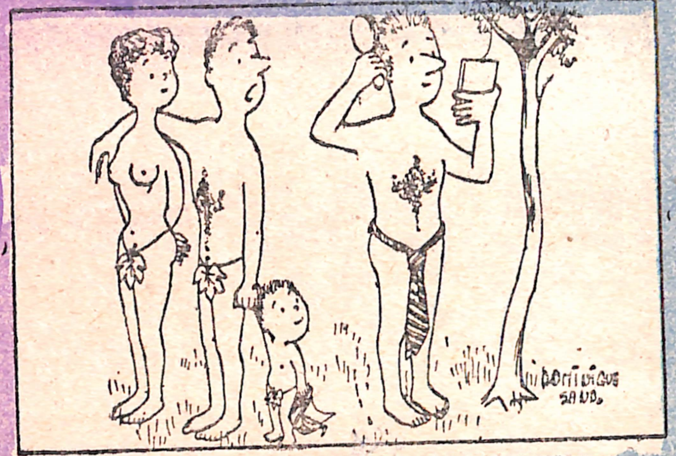
YAZISIZ!..
— Fransız —

Dünya Karikatürleri

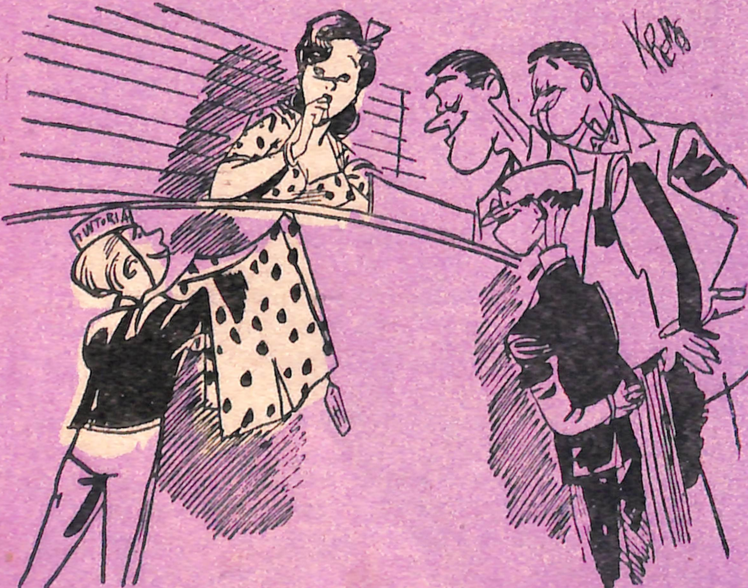

— Bu taraftakiler kadınlara mahsus!..
— Fransız —

ÇIPLAKLAR KAMPINDA :
— Ne o, kravat takmışsın?..
— Bir ziyafete davetliyim de!.. — Fransız —

— İşte bayan, eteğinizi yıkayıp, ütüleyip getirdim!
— İtalyan —

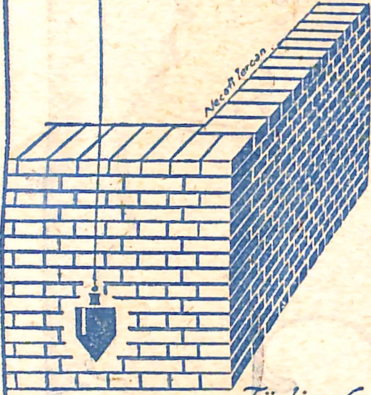
TAŞ DEVRİNDE :
— Utan, utan!.. Bak, herkesin kızı iki koca buluyor!..
— Fransız —

SİZ KENDİNİZE PARA BİRİKTİREREK YARDIM EDERSENİZ

BİZDE SİZE KREDİMİZLE YARDIM EDERİZ

TÜRKİYE EMLÂK KREDİ BANKASI NIN

Yapı Tasarrufu hesabı
Ev hesabı
Vadeli veya Vadesiz Tasarruf hesapları

SİZE BİR YUVA KAZANDIRABİLİR

Türkiye Emlâk Kredi Bankası son 5 yılda 50000 den fazla vatandaşa yeni bir yuva temin etti.

Tasarruf mevzuunda yenilik!

AYDA 50 LİRA YATIRAN
HER 250 KİŞİDEN 1 KİŞİYE
HAYATININ SONUNA KADAR
AYDA 300 LİRA İRAT
VEYA PEŞİN OLARAK
30.000 LİRA

Not: İratlı Küçük Cari Hesaplar hakkında mufassal izahatı havi broşürlerimiz bütün Şube. ve Ajanslarımızda emirlerinize âmadedir

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

Seba Melikesi Belkis
Sinema Romanı
FİATI 50 KURUŞ

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER

Teknik Sekreter:
Selâmi M. YURDATAP

Abone: Seneliği 25, 6 aylığı 12,5 lira.

Adres: Klodfarer Cad. No. 8-10. Daire 3.

Telefon: 21811

Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI

Fiatı: 50 Kuruş.

İLLER BANKASI

Sermaye: 300.000.000 T.L.

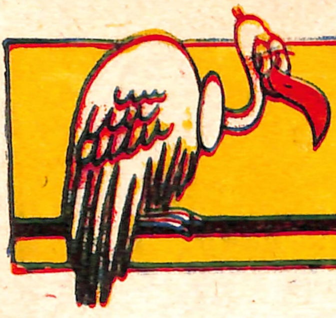
İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmar Plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve Tesisleri,

BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLERİ

EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR

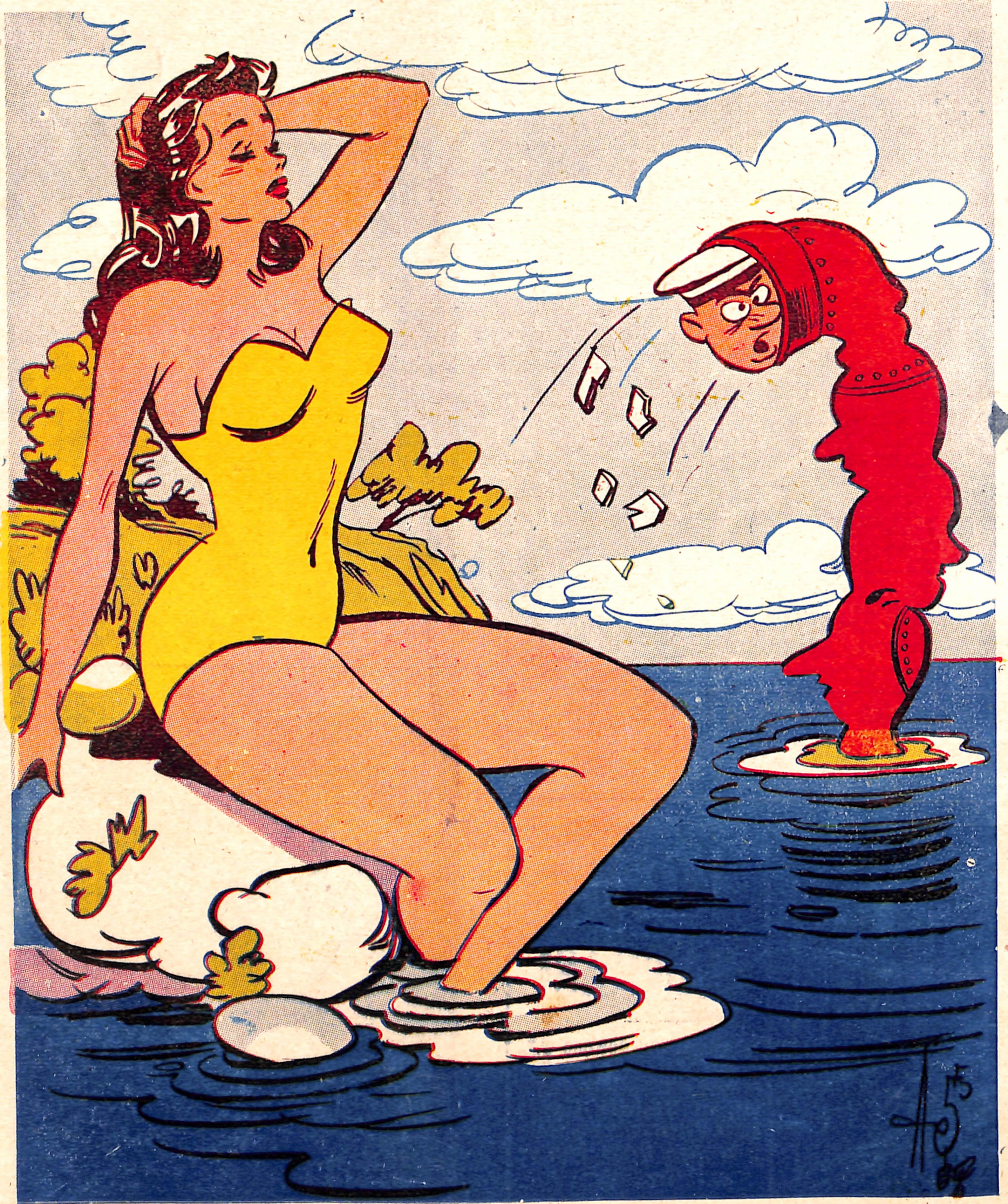
APARTMAN DAİRELERİ
PARA İKRAMİYELERİ
MEVDUAT SAHİPLERİNE
%10 TENZİLÂT

SÜMERBANK

Akbaba

siyasi mizah gazetesi

— Yahu acele etmeyin, hepiniz göreceksiniz!

— *Yunan karikatürü* —